

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี ความเป็นมา กีฬามวยไทย

2.1 ความเป็นมาของกีฬามวยไทย

ปัญหาเรื่องสิทธิของนักมวยไทยนั้น มีปัญหาอย่างยาวนาน เพราะในปัจจุบันการแข่งขันกีฬามวยไทยนั้น ไม่ได้เป็นการแข่งขันตามจารีตประเพณีอีกต่อไป แต่มีการนำเงินรางวัลหรือเงินเติมพันมาเกี่ยวข้องซึ่งทำให้กีฬามวยไทยนั้น ได้รับความนิยมนอกจากบุคคลหรือเด็กรุ่นหลังน้อยเกินไป รวมถึงสิทธิต่างๆ ของนักมวยได้ถูกจำกัดตามหัวหน้าคณะนักมวยเพื่อทำให้หัวหน้าคณะนักมวยได้ประโยชน์สูงสุดจากนักมวย โดยมีการกระทำของหัวหน้าคณะนักมวยได้กระทำโดยการนำเด็กที่มีฐานะยากจนหรือเป็นเด็กที่ขาดโอกาสต่างๆ มาซบเลี้ยงซึ่งบุคคลภายนอกอาจมองว่ากระทำไปด้วยความเป็นจิตกุศลหรือกระทำด้วยความสงสารแต่ความเป็นจริงนั้น มันเป็นการกระทำไปเพราะเพื่อแสวงหาประโยชน์จากตัวเด็ก โดยในภายหลังนั้นถ้าเด็กคนนั้นมีชื่อเสียงก็ต้องมีการตกลงทำสัญญาในการแบ่งค่าตัวนักมวยบางครั้งเป็นการเอาไรด์เอาเปรียบนักมวยโดยการแบ่งที่ไม่เป็นธรรมต่อตัวนักมวย เงินนั้นเป็นตัวการสำคัญทำให้กีฬามวยเปลี่ยนไปจากสมัยก่อนเป็นอย่างมาก สมัยก่อนนั้นการชกมวยเป็นการเรียนเพื่อการป้องกันตัวหรือเป็นศิลปะการต่อสู้ที่คนไทยใช้ในการรบเพื่อป้องกันตัวในการออกศึกสงคราม แต่สมัยนี้เป็นการพนันอย่างเต็มตัวทำให้ความนิยมและความสนุกในการชมนั้นลดลงเป็นอย่างมาก รวมถึงมีการจ้างล้มมวยต่างๆ ทำให้นักมวยคนนั้นอาจหมดอนาคตในอาชีพนี้ ซึ่งนักมวยส่วนใหญ่มักมีนิสัยที่เกเรชอบชกต่อๆ เมื่อไม่ได้ชกมวยแล้วก็ไม่มีความสนใจอาชีพอื่นรองรับ จึงอาจหันไปค้ายาเสพติดหรือเป็นนักเลงหรือเป็นผู้คุ้มกันให้กับผู้มีอิทธิพล

โดยการล้มมวยนั้นอาจไม่ได้เกิดจากตัวเด็กเองบางกรณีนักมวยก็อยากล้มมวยเพื่อนำเงินมาจุนเจือครอบครัวแต่บางกรณีอาจเกิดขึ้นเพราะคนกลางหรือคนใกล้ชิดตัวว่าจ้างนักมวย โดยใช้เงินเป็นตัวที่ทำให้ให้นักมวยนั้นตกลงรับล้มมวยแต่บางกรณีนักมวยนั้น ไม่มีสิทธิเลือก โดยอาจกระทำไปเพราะโดนบังคับจากบุคคลที่สามหรือบุคคลภายนอกหรือบางทีอาจเป็นตัวหัวหน้าค่ายเองที่ให้

นักมวยคนนั้นล้มมวย ซึ่งถ้านักมวยไม่ทำการล้มมวยแล้วก็จะถูกระงับไม่ให้มีรายการชกมวยอีก ทำให้นักมวยคนนั้นขาดรายได้ไปเพราะอำนาจนั้นอยู่ที่หัวหน้าค่ายเพียงฝ่ายเดียวซึ่งถ้าตัวนักมวยนั้นไม่ทำการล้มมวยตามคำสั่งก็จะถูกไม่ให้ชกได้ รวมถึงองค์ประกอบหลายๆอย่างที่ทำให้กีฬามวยไทยของเราไม่พัฒนาไปได้อย่างเต็มที่ สิทธิและสวัสดิการของนักมวยนั้นไม่มีมาตรฐาน นักมวยส่วนใหญ่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากหัวหน้าค่ายหรือผู้ใหญ่ที่สนับสนุน ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ากีฬามวยไทยไม่ใช่แค่จารีตประเพณีมันรวมถึงความเป็นหน้าเป็นตาของประเทศ เป็นศิลปะที่ชาวต่างชาติหลงใหลและอยากได้สัมผัสรวมถึงเรียนรู้ด้วยตนเอง ชาวต่างชาตินั้นมองศิลปะมวยไทยหรือการชกมวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่สวยงามน่าเรียนรู้ในปัจจุบัน ชาวต่างชาตินิยมมาเรียนมวยไทยที่ประเทศไทยเป็นอย่างมากและนี่คืออีกปัจจัยหรือปัญหาที่ทำให้กีฬามวยหรือนักมวยบางคนเมื่อเลิกชกมวยไปแล้วย่อมมีสุขภาพที่ไม่ดีเหมือนเดิมนั้นคือผู้ฝึกสอนหรือเทรนเนอร์

ผู้ฝึกสอนในประเทศไทยนั้นตามพระราชบัญญัติกีฬามวยได้วางหลักไว้เกี่ยวกับผู้ที่จะมาขึ้นทะเบียนเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยได้ไม่คิติก ทำให้นักมวยเมื่อชกแล้วการดูแลสุขภาพหรือการดูแลนักมวยทั้งก่อนชกและหลังชกเป็นไปตามจารีตประเพณีที่ทำต่อกันมาเช่นการที่นักมวยโดนน็อกที่เลี้ยงต้องดึงหัวนักมวยเพื่อให้นักมวยฟื้น ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดตามหลักทางการแพทย์ การกระทำแบบนี้อาจทำให้นักมวยเกิดอันตรายได้ ต่างกับเทรนเนอร์ต่างประเทศที่ต้องมีการสอบเอาใบรับรองต่างๆ ตามสายงานอาชีพนั้นเพื่อที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับตัวนักมวยและเพื่อความปลอดภัยของนักมวยสูงสุด เพราะในปัจจุบันกีฬามวยไทยได้กระจายไปยังทั่วโลก มีนักมวยไทยเก่าๆหลายท่านไปเปิดสอนมวยไทยอยู่ตามต่างประเทศต่างๆ เพื่อความเป็นมาตรฐานนั้นควรมีการสอบใบอนุญาตเพื่อยกมาตรฐานผู้ฝึกสอนมวยไทยเพื่อประโยชน์ต่อกีฬามวยไทยของประเทศที่เป็นหน้าเป็นตาให้กับประเทศและเพื่อประโยชน์ต่อตัวนักมวยเอง เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รวมถึงสาเหตุและปัจจัยอะไรที่ทำให้นักมวยขาดสิทธิที่ตัวนักมวยเองสมควร จะได้รับรวมถึงสภาพปัญหาของวงการมวยไทยในประเทศไทยเพื่อยกระดับมวยไทยที่เป็นหน้าเป็นตาของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริง ศิลปะประเภทนี้มีมาตั้งแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนกุลบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝนวิชามวยไทยแทบทุกคน นครบผู้

กระเบื้องนามทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนอบรมศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น เพราะการใช้อาวุธในสมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่ข้าศึกต่อสู้ติดพันประชิดตัว ก็จะได้อาศัยใช้วชิระบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า สอก เป็นต้น แต่เดิมมาศิลปะมวยไทยมีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันในบรรดาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้แพร่หลายไปสู่สามัญชน ซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิชาการจากบรรดาอาจารย์ซึ่งเดิมเป็นขุนพลหรือยอดนักรบมาแล้ว วิชาการจึงได้แพร่หลายและอยู่คงตราบเท่าทุกวันนี้¹

2.1.1 วิวัฒนาการของวิทยากรมวยไทยในแต่ละสมัย

1) สมัยอาณาจักรน่านเจ้า

พ.ศ.1291 พระเจ้าฟิ ล้อ โเก๊ะ ได้รวบรวมอาณาจักรไทย ขึ้นเรียกว่า อาณาจักรน่านเจ้า และมีกษัตริย์ที่เข้มแข็งปกครองอยู่นาน ไทยต้องทำสงครามกับจีนอยู่ตลอดเวลา บางครั้งก็เป็นมิตร บางครั้งก็เป็นศัตรูกัน ในสมัยนั้นมีการฝึกใช้อาวุธบนหลังม้า รู้จักใช้หอก ใช้ง้าว ในสมัยล้านนาไทย ได้มีวิชาการต่อสู้ป้องกันตัวและวิชาเจี๊ง การรบเพลงอาวุธและตำราพิชัยสงคราม จะสังเกตเห็นว่าการต่อสู้สมัยนี้ส่วนมากจะใช้อาวุธ เพราะเป็นการต่อสู้เพื่อเอกราช การต่อสู้ด้วยมือเปล่าก็มีอยู่บ้าง แต่ส่วนมากจะใช้ระยะประชิดตัว และนิยมการเลียนแบบจากจีน²

2) สมัยกรุงสุโขทัย

พ.ศ.1781 - 1921 ในสมัยสุโขทัยนี้การต่อสู้มือเปล่าด้วยวิชามวยไทย ก็มีใช้อยู่ในการต่อสู้กับข้าศึกและเป็นการใช้ร่วมกับอาวุธมือถือชนิดต่างๆ เพื่อการกอบกู้ประเทศชาติ สถานที่ที่เป็นสำนักประสิทธิ์ประสาทวิชามวยไทยแบ่งออกเป็น

- (1) วัด จากครูอาจารย์ที่บวชเป็นพระภิกษุและมีฝีมือในการต่อสู้
- (2) บ้าน จากผู้มีความรู้เป็นผู้ถ่ายทอดวิชามวยไทยให้กุลบุตร กุลธิดาที่สนใจ

¹ รั้งสฤษดิ์ บุญชลอ. (2547). หนังสือมวยไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด. หน้า 26.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 14.

(3) สำนักราชบัณฑิตให้เรียนวิชาการต่อสู้ มีการใช้อาวุธบนหลังม้า ช้าง วัว ควาย³

3) สมัยกรุงศรีอยุธยา

พ.ศ.1893 - 2310 สมัยนี้มีการถ่ายทอดวิชาการต่างๆมาจากสมัยสุโขทัยอย่างต่อเนื่อง เช่น การล่าสัตว์ การคล้องช้าง การฟ้อนรำ และการละเล่นต่างๆและวัดก็ยังคงเป็นสถานที่ให้ความรู้ทั้งวิชาสามัญและฝึกความชำนาญในเชิงดาบ กระบี่ กระบอง กริช มวยไทย ยิงธนู เป็นต้น

พ.ศ. 2174 - 2233 สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช นับว่าเจริญที่สุดมีกีฬาหลายอย่างในสมัยนี้ เช่น การแข่งเรือ การชกมวย

4) สมัยพระเจ้าเสือ หรือขุนหลวงสรศักดิ์

พระองค์ทรงชอบกีฬาชกมวยมาก ครั้งหนึ่งพระองค์พร้อมด้วยมหาดเล็ก 4 คน แต่งกายแบบชาวบ้านออกไปเที่ยวงานมหรสพที่ตำบลตราวด แล้วพระองค์ก็สมัครชกมวยในงานนั้น ในนามว่า นายเตือ โดยไม่เกี่ยงว่าคู่ต่อสู้จะเป็นใคร พอทางสนามรู้ว่าพระองค์เป็นนักมวยมาจากอยุธยา จึงได้จัดนักมวยฝีมือดีจากเมืองวิเศษไชยชาญที่มีอยู่ได้แก่ นายกลางหมัดมวย นายใหญ่หมัดเหล็ก นายเล็กหมัดหนัก ชกกับ พระเจ้าเสือ และพระองค์ก็ชกชนะทั้งสามคนรวด

พ.ศ. 2310 หลังจากกรุงศรีอยุธยาแตก คนไทยถูกจับไปเป็นเชลยมาก และเมื่อไปถึงพม่าก็จัดมหาเจดีย์ใหญ่เพื่อฉลองชัยชนะ สู้ก็พระนายกองก็ได้คัดเลือกนายขนมต้มส่งไปชกมวยที่พม่าด้วย นายขนมต้มซึ่งได้ใช้วิชามวยไทยต่อสู้กับพม่าถึง 10 คนและพม่าได้แพ้ นายขนมต้มหมดทุกคน จนถึงกับพระเจ้ากรุงอังวะคร่ำครวญว่า คนไทยถึงแม้ไม่มีอาวุธในมือ มีเพียงมือเปล่าสองข้างก็ยังมีพิษสงรอบตัว เสร็จแล้วพระเจ้ากรุงอังวะได้มอบเงินและภรรยาให้ 2 คน เป็นรางวัลแก่นายขนมต้ม นายขนมต้มถึงเปรียบเสมือนบิดาผู้สอนมวยไทย เพราะทำให้มีชื่อเสียงได้เลื่องลือจนมาถึงปัจจุบัน อนึ่งสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย มวยไทยชกกันด้วยการคาดเชือก เรียกว่า มวยคาดเชือก ซึ่งใช้เชือกหรือผ้าพันมือ บางครั้งชกอาจถึงตายเพราะเชือกที่คาดมีอนั้นบางครั้งใช้น้ำมันชุบเศษแก้ว ละเอียดชกตรงไหนเป็นแตกได้เลือด จะเห็นว่าสมัยนี้การชกมวยคาดเชือกมีอันตรายมาก⁴

5) สมัยกรุงธนบุรี

พ.ศ. 2314 พม่ายกทัพมาตีเมืองเชียงใหม่ และมาตีเมืองพิชัย พระยาพิชัย (นายทองดี พันขาว) ซึ่งพระเจ้ากรุงธนบุรี(พระเจ้าตากสิน) ได้โปรดให้ครองเมืองพิชัยอยู่นั้น ได้นำทัพออกต่อสู้กับพม่าจนดาบหัก แต่ก็สามารถป้องกันเมืองพิชัยเอาไว้ได้ ประชาชนทั่วไปจึงเรียกว่า พระยาพิชัยดาบหัก ตั้งแต่นั้นมา

³ รั้งสฤษฎ์ บุญชลอ.อั้งแล้วเชิงอรธที่ 1. หน้า 14-15.

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 16-17.

เรื่องของพระยาพิชัยดาบหัก ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ในรัชกาลสมเด็จพระที่นั่งสุริยามรินทร์ ก่อนกรุงแตกเป็นยุคสงครามกับพม่า มีหนุ่มชาวบ้านห้วยคาเมืองพิชัย หรืออุตรดิตถ์ ชื่อ นายจ้อย หรือ ทองดี พันขาว เป็นผู้สนใจในวิชาเพลงมวย เทียวเสาะหาวิชาไปตามสำนักต่าง ๆ จนมีฝีมือพอตัว จึงเที่ยวเปรียบหาครูจนมีชื่อเสียงโด่งดังและได้ฝากตัวอยู่กับพระยาตาก ซึ่งต่อมาคือพระเจ้ากรุงธนบุรีหรือพระเจ้าตากสินมหาราชที่ได้ทรงแต่งตั้งนายทองดีไปครองเมืองพิชัยและมีความชอบได้เป็นถึงพระยาพิชัย ในเวลาต่อมาแม้กระทั่งในตระกูลของพระยาพิชัยดาบหัก เมื่อรับราชการมาจนถึงรัชกาลที่ 6 ก็ได้รับพระราชทาน นามสกุลว่า วิชัยชัตะ แปลว่า ดาบวิเศษของพระยาพิชัย สมัยกรุงธนบุรี มีการเล่นกีฬามวยไทย กระบี่กระบอง แข่งเรือ ว่าว ตะกร้อ หมากรูก ชักคะเย่อ⁵

6) สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

พ.ศ.2325 ในระยะต้น รัชกาลที่ 1 - 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ กษัตริย์ไทยที่ทรงโปรดการกีฬามาก เช่น สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงโปรดกีฬามวยไทยอย่างต่อเนื่อง ในสมัยนี้ได้มีฝรั่งสองคนพี่น้องเข้ามาหาครูชกมวยชนิดมีเดิมพัน พระองค์ได้จัดส่งหมื่นผลาญนักมวยผู้เก่งกาจขึ้นชกกับฝรั่งสองพี่น้อง แม้หมื่นผลาญจะมีร่างกายเล็กเสียเปรียบฝรั่งมาก แต่ด้วยศิลปะมวยไทย อาวุธหมัด เท้า เข่า สอก ฝรั่งสองพี่น้องจึงพ่ายแพ้ยับเยินกลับไป สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดให้พระเจ้าลูกยาเธอหลายพระองค์หัดเล่นกระบี่กระบอง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์มีความชำนาญในกีฬามวยไทยจึงจัดให้มีการแข่งขันชกมวยขึ้นในชนบทและในกรุง นอกจากนี้ได้ทรงแต่งตั้งผู้มีฝีมือในกีฬามวยให้เป็นหัวหน้าในการจัดกีฬา และให้มียศตำแหน่งด้วย เช่น พระไชยโชคชกชนะ แห่งพระนคร, หมื่นมวยมีชื่อ จากไชยา, หมื่นมวยแม่นหมัด จากลพบุรี, หมื่นซัดเชิงชกจากโคราช⁶

2.1.2 การจัดการแข่งขันมวยไทย

การแข่งขันมวยไทยครั้งสมัยโบราณ ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีกติกาแน่นอนอย่างไรบ้าง ผู้มีอำนาจเด็ดขาด ได้แก่ นายสนามมวย แต่เมื่อมวยสากลได้รับการเผยแพร่เข้ามาครั้งแรก โดยหม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ สวัสดิกุล เมื่อ พ.ศ. 2455 ทางวงการมวยไทยจึงได้วางกติกาขึ้น ซึ่งการชกในสมัยนี้ก็ยังคงมีการคาดเชือกกันอยู่ ต่อมาจึงได้สวมนวมชกกัน แต่การชกก็ยังเหมือนเดิม คือยังใช้

⁵ รังสฤษดิ์ บุญชลอ. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 1. หน้า 17-18.

⁶ อัคริน สุขแสวง. (2555). *ความเป็นมามวยไทย*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.gotoknow.org/posts/270299>. [2560,20 พฤศจิกายน]

การตีบ ตะ ชก สอก เข่า ดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันมวยไทยเป็นกีฬาที่เก่าแก่ที่สุดของเรา ได้วิวัฒนาการในเรื่องของกติกาและการจัดการแข่งขันมาจนถึงปัจจุบัน โดยย่อ ๆ ดังนี้

พ.ศ. 2477 กระทรวงมหาดไทยได้ร่างกติกาคุ้มครองมวยไทยและมวยสากล เพื่อเป็นการแข่งขันชั่วคราว ต่อมาในพ.ศ.2479 กรมพลศึกษา มีหน้าที่ในการจัดการแข่งขันมวยโดยตรง ได้ตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่งทำการปรับปรุงแก้ไขกติกามวยไทยและมวยสากล และประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2480 เป็นต้นมา และได้จัดพิมพ์ครั้งที่ 1 เมื่อ พ.ศ.2482 การแข่งขันที่เป็นหลักฐานเริ่มอย่างจริงจังในสมัยรัชกาลที่ 6 (ก่อนหน้านี้นั้นไปไม่มีหลักฐานที่แน่นอน) ซึ่งพอจะแบ่งออกเป็นสมัยต่าง ๆ ได้ 5 สมัย ดังนี้

1) สมัยสวนกุหลาบ

สมัยนี้ประชาชนนิยมการชกมวย และชมการแข่งขันชกมวยกันเป็นจำนวนมาก การชกมวยไทยในสมัยนี้ยังมีการคาดเชือก (นักมวยสมัยเก่าใช้ด้ายดิบเส้น โตะขนาดดินสอดำชุบแป้งให้แข็ง พันมือตั้งแต่สันมือตลอดถึงข้อศอก และพันรัดเป็นปมทางด้านหลังของข้อนิ้วมือหรือสันหมัด เป็นรูปก้นหอย ที่เรียกกันว่า"คาดเชือก") การชกได้กำหนดจำนวนยกไว้แน่นอนแล้ว มีกรรมการชี้ขาด ผู้ตัดสินส่วนมากนั่งอยู่ข้างเวทีและให้เอาฉัตรสัญญาณนักมวยหยุดชกด้วยเสียงหรือนกหวีด

2) สมัยท่าช้าง

ในสมัยนี้เป็นสมัยหัวเลี้ยวหัวต่อ จากการคาดเชือกมาเป็นสวมนวม (พ.ศ. 2462) สมัยนี้ได้ดำเนินการจัดการแข่งขันมาเป็นระยะเวลาานพอสมควรในที่สุดสนามก็เลิกไป กรรมการผู้ชี้ขาดที่มีชื่อเสียงในสมัยนี้ก็คือ นายทิม อดิปรมาณนท์ และนายนิยม ทองচিতร์

3) สมัยสวนสนุก

การจัดการแข่งขันในสมัยนี้นายสนามดำเนินงานได้ดี และยืนยาวอยู่หลายปี นักมวยที่มีชื่อเสียง เช่น สมาน ดิลกวิลาส และสมพงษ์ เวชสิทธิ์ สมัยนี้มีการแข่งขันทั้งมวยไทยและมวยสากล กรรมการผู้ตัดสินที่มีชื่อเสียง ได้แก่ หลวงพิพัฒน์ พลกาย นายสุนทร ทวีสิทธิ์ (ครูгимเส็ง) และ นายนิยม ทองচিতร์

4) สมัยหลักเมืองและสวนเจ้าเชษฐ

การแข่งขันชกมวยในสมัยนี้เข้มแข็งยิ่งขึ้น เพราะทางราชการทหารเข้าร่วมมือช่วยเหลือ และมีผลเป็นรายได้บำรุงกองทัพจำนวนมาก นักมวยที่มีชื่อในยุคนี้ ได้แก่ สุข ปราสาทหินพิมาย , ผล พระประแดง , เพิก สิงห์พลก ประเสริฐ , ส.ส. ถวัลย์ วงศ์เทเวศน์ และทองใบ ยนตรกิจ การแข่งขันสมัยนี้ดำเนินมาหลายปีจนถึงสมัยสงครามโลกครั้งที่สองจึงได้เลิกไป กรรมการผู้ตัดสินในสมัยนี้ได้แก่ นายสังเวียน หิรัญเลขา นายเจือ จักขุรักษ์ และนายวงศ์ หิรัญเลขา

5) สมัยปัจจุบัน

ได้ทำการแข่งขัน ณ เวทีราชดำเนินและเวทีลุมพินีเป็นประจำ และยังมีเวทีมวยที่เปิดการแข่งขันถาวรและชั่วคราวทั้งในกรุงเทพฯและต่างจังหวัดอีกมากมาย ปัจจุบันมี พระราชบัญญัติกีฬา มวย พ.ศ.2542 มีสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย สำนักงานกีฬาอาชีพ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ที่ได้จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.นี้ ให้มีหน้าที่ส่งเสริม คุ้มครอง สนับสนุน และควบคุมกิจการมวยในประเทศไทยให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งนับว่าเป็นกฎหมายฉบับแรกของวงการมวยเมืองไทย⁷

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพ

2.2.1 ทฤษฎีมนุษยนิยมของอับราฮัม มาสโลว์

นักจิตวิทยามนุษยนิยมเชื่อว่า คนทุกคนมีแรงจูงใจที่จะประกอบกิจกรรมอยู่เสมอ ถือว่าแรงจูงใจเป็นแรงขับที่ใ้มนุษยเจริญเติบโตและพัฒนา หรือพฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลของ “growth principle” หรือ “หลักการความเจริญเติบโต” ภายในตัวของทุกคน (Comb & Avile, 1985) นักจิตวิทยามนุษยนิยมทุกท่าน ได้ยึดถือหลักการพื้นฐานนี้แต่ผู้ที่ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ คือ มาสโลว์

ศาสตราจารย์ อับราฮัม มาสโลว์ เริ่มจากการเป็นนักจิตวิทยาทดลอง ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของสัตว์และคาดหวังว่าจะนำผลของการวิจัยมาอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ แต่มาสโลว์พบว่าไม่ได้รับผลที่น่าพอใจ ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 มาสโลว์ ได้พบกับเวทโทมเมอร์ ผู้ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาเกสตัลท์และนักจิตวิเคราะห์ เช่น อีริก ฟรอมม์ (Eric Fromm) รวมทั้งจากการอ่านทฤษฎีของฟรอยด์และยุง (Jung) มาสโลว์จึงได้คิดทฤษฎีที่ได้รวบรวมความคิดของนักจิตวิทยาเกสตัลท์และนักจิตวิเคราะห์ทฤษฎีของมาสโลว์เป็นทฤษฎีที่เรียกว่า Holistic Dynamic Theory เป็น ทฤษฎี ที่ผสมผสาน ทฤษฎีเชิงพฤติกรรม ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์และทฤษฎีมนุษยนิยมที่ได้จากการศึกษามนุษย์ โดยศึกษาบุคคลที่มี “สุขภาพ” สมบูรณ์ ความหมายของคนที่มีสุขภาพสมบูรณ์ไม่ได้หมายถึงการปราศจากโรคเท่านั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตสมบูรณ์ด้วยหนังสือของมาสโลว์ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ชื่อว่า แรงจูงใจและบุคลิกภาพ พิมพ์ครั้งแรก ค.ศ. 1954 (Motivation and Personality, 1954) พิมพ์ครั้งที่ 2 ค.ศ. 1970 และพิมพ์ครั้งที่ 3 ค.ศ. 1989 ในการพิมพ์ครั้งที่ 3 ได้มีการเรียบเรียงให้อ่านง่ายขึ้น โดยมีนายโรเบิร์ต

⁷ รังสฤษฎี บุญชลอ.อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 1. หน้า 18-23.

เฟรเกอร์ (Robert Frager) ผู้ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญทฤษฎีของมาสโลว์ ร่วมกับ เจมส์ ฟาดิมาน (James Fadiman) เป็นบรรณาธิการ

มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) ออกเป็น 5 ประเภท คือ ความต้องการทางด้านสรีระหรือความต้องการทางร่างกาย (Physiological หรือ Physical Needs) ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Needs) ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love & Belonging Needs) ความต้องการที่จะรู้สึกรู้สึกว่าตัวเองมีค่า (Esteem Needs) และความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน (Self Actualization) มาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการจากต่ำไปสูง เริ่มจากความต้องการด้านสรีระ ซึ่งมาสโลว์เชื่อว่าเป็นความต้องการพื้นฐานที่มีแรงผลักดันรุนแรงที่สุด ถ้าความต้องการนี้ขาด จะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมตอบสนองจนเป็นที่พอใจ จึงจะมีความต้องการขั้นสูงต่อไป ตัวอย่างเช่น คนที่มีความหิวมาก ๆ มักจะไม่สนใจว่าคนจะเป็นที่ยอมรับของเพื่อนหรือไม่ หรือคนที่มีชีวิตอยู่ในช่วงอันตรายเพราะมีคนปองร้าย จะไม่มีความต้องการที่จะรู้สึกรู้สึกว่าตนเองมีค่าความต้องการขั้นสูงสุด คือ ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการทั้ง 4 ประเภท ได้รับการตอบสนอง อย่างไรก็ตาม การตอบสนองของความต้องการแต่ละขั้นไม่จำเป็นต้องถึง 100 % ส่วนมากจะขึ้นกับแต่ละบุคคล

นอกจากความต้องการพื้นฐาน 5 ประเภท ดังกล่าว ผู้ที่เคยอ่านทฤษฎีของมาสโลว์จะพบว่ามีความต้องการอีก 2 ประเภท รวมอยู่ด้วย คือ ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (Need to Know and Understand) และความต้องการทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Needs) เป็นลำดับขั้นที่ 6 และลำดับขั้นที่ 7 ตามลำดับ มีนักจิตวิทยาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับการจัดลำดับแบบนี้และคิดว่า Self Actualization ควรจะเป็นความต้องการขั้นสูงสุด เพราะ Self Actualization เป็นกระบวนการที่คนเราทุกคนที่ได้รับการได้รับความพอใจในความต้องการพื้นฐาน 4 ประเภทแล้วแสวงหาอยู่เสมอโดยไม่มีจุดจบจึงเป็นการยากที่จะเชื่อว่าคนเราจะต้องถึงขั้น Self Actualization อย่างสมบูรณ์ก่อนที่จะมีความต้องการทางสติปัญญา หรือความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (Newman & Newman, 1983 และ Di Capprio, 1983) อีกประการหนึ่ง มาสโลว์ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านว่า ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (ความอิสระที่จะสำรวจสิ่งแวดล้อมหาข้อมูล) เป็นความต้องการที่จำเป็นที่จะมีก่อน (Preconditions) เพื่อจะมีพฤติกรรมสนองตอบความต้องการพื้นฐานอย่างอื่น (Maslow, 1970, Frager & Fadiman, 1989) ดังนั้น ในหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์ ในทศวรรษที่แล้วเป็นต้นมา จึงได้ Self Actualization เป็นลำดับขั้นสูงสุดของความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์

1) ความหมายของความต้องการพื้นฐาน 5 ชนิดตามทฤษฎีของมาสโลว์

(1) ความต้องการด้านสรีระ (Physiological Needs)

หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศและการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับสิ่งมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียไม่ได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้คนมีกิจกรรม ขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

(2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Needs)

หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัว ขู่เข็ญ บังคับ จากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้อง และคุ้มกันความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

(3) ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and Belonging Needs)

มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน มีชีวิตไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่ต้องซ่อมความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าตนเป็นที่รักและยอมรับของหมู่จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาใน ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่

(4) ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่า (Esteem Needs)

ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมีประโยชน์และมีค่าตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้ จะรู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

(5) ความต้องการที่จะรู้จักตนเอง ตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาตามศักยภาพของตน (Need for Self Actualization)

มาสโลว์อธิบายความต้องการที่เรียกว่า “Self Actualization” ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเองมีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึกยอมรับตนเองทั้งส่วนดีส่วนเสียของตน ที่สำคัญที่สุดก็คือการมีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการ ป้องกันตนในการปรับตัวและพยายามที่จะเลิกใช้ เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับ สิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่

“ท้าทาย” “นำตื่นเต้น” และมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบ ตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความ ต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เพราะมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้น “Self Actualization” อย่างสมบูรณ์

โดยทั่วไปแล้วในชีวิตของคนเราอาจจะมีประสบการณ์ที่รู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงหรือตระหนักใน ตนเองอย่างแท้จริงบางครั้งบางคราว มาสโลว์ได้สัมภาษณ์ความรู้สึกของบุคคลหลายประเภทตั้งแต่บัณฑิตนักศึกษาและบุคคลที่ได้พบความสำเร็จในชีวิตที่มีประสบการณ์ “Self Actualization” ว่ามีความรู้สึกอย่างไร มาสโลว์ให้ชื่อประสบการณ์ในขณะที่รู้สึกตระหนักในตนเองว่า “Peak Experience” หรือประสบการณ์สุดยอด จากผลการสัมภาษณ์มาสโลว์พบว่า ในขณะที่มี “Peak Experience” จะมีความรู้สึกมีความสุข ตื่นเต้น ปีติ ร่าเริง บันเทิงใจ และมีชีวิตชีวา รู้สึกว่าตนมีประโยชน์ เป็นสภาพที่บุคคลนั้นจะลืมนึกถึงตัวเองและปราศจากความเห็นแก่ตัว และรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติแวดล้อม ปราศจากความกังวลห่วงใยทั้งในอดีตและอนาคต ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการขั้นนี้จะเป็นผู้ที่มีความพอใจและสันโดษในชีวิตทั้งทางด้านอาชีพและด้านส่วนตัว⁸

สิทธิ คือ อำนาจที่กฎหมายรับรองให้แก่บุคคลในอันที่จะกระทำการเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือบุคคลอื่น เช่นสิทธิการทวงหนี้ กรรมสิทธิ์ เป็นต้นว่าอำนาจที่กฎหมายรับรองให้แก่บุคคลคนหนึ่ง ในอันที่จะเรียกร้องให้ผู้อื่นอีกคนหนึ่งหรือหลายคนกระทำการบางอย่างบางประการให้เกิดประโยชน์แก่ตนส่วนเสรีภาพนั้น ได้แก่ ภาวะของมนุษย์ที่ไม่อยู่ภายใต้การครอบงำของบุคคลอื่น ภาวะที่ปราศจากการถูกหน่วงเหนี่ยวขัดขวาง บุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมมีเสรีภาพอยู่ตราบเท่าที่เขาไม่ถูกบังคับให้กระทำการที่เขาไม่ประสงค์จะกระทำหรือไม่ถูกหน่วงเหนี่ยวขัดขวางไม่ให้กระทำในสิ่งที่เขาประสงค์จะกระทำ กล่าวโดยสรุปเสรีภาพคืออำนาจของบุคคลในอันที่จะกำหนดตนเอง (Self-determination) โดยอำนาจนี้บุคคลย่อมเลือกวิถีชีวิตของตนได้ด้วยตนเอง เสรีภาพจึงแตกต่างกับสิทธิซึ่งเป็นอำนาจที่บุคคลใช้ในความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น โดยการเรียกร้องให้ผู้อื่นกระทำการหรือละเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้เกิดประโยชน์แก่ตน⁹ รัฐเสรีประชาธิปไตย จัดทำรัฐธรรมนูญของตนโดยได้รับแรงบันดาลใจจากลัทธิปัจเจกนิยม (Individualism) ลัทธินี้สอนว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมามีศักดิ์ศรี และศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมจะปรากฏตัวออกมาให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมในรูปของความสามารถของมนุษย์ในอันที่จะกำหนด

⁸ สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2548). *หนังสือจิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์. หน้า 158-162.

⁹ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. (2538). *หนังสือสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน. หน้า 21-22.

ชะตากรรมด้วยตนเอง มนุษย์แต่ละคนจะมีความสามารถเช่นว่านี้ได้อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อแต่ละคนมี “แดนแห่งเสรีภาพ” ภายในแดนแห่งเสรีภาพของตนนี้ แต่ละคนจะคิดหรือกระทำการใดๆ ก็ได้โดยอิสระปลอดจากการแทรกแซงตามอำเภอใจของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งของผู้ปกครอง ดังนั้นรัฐธรรมนูญของรัฐเสรีประชาธิปไตยทุกรัฐจึงได้บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพด้านต่างๆ ให้แก่ราษฎร เพื่อให้ราษฎรแต่ละคนใช้สิทธิและเสรีภาพเหล่านั้นพัฒนาบุคลิกภาพแห่งตนทั้งในทางกายภาพและในทางจิตใจได้ตามปรารถนา สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ให้แก่ราษฎรนี้อาจจำแนกเป็นประเภทๆ อาจจำแนกสิทธิและเสรีภาพได้ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล เช่น ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและร่างกายซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ความคุ้มครองจากการใช้อำนาจรัฐป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดอาญาในเคหสถาน เสรีภาพในการเดินทางเลือกถิ่นที่อยู่ สิทธิเสรีภาพในทางความคิดและแสดงออกซึ่งความคิด เช่น สิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนา สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นโดยการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายในทางวิธีอื่น สิทธิ เสรีภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิในการประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่าง เป็นธรรม สิทธิเสรีภาพในการรวมกลุ่ม สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน¹⁰ โดยปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้มีบทบัญญัติในเรื่องสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพตามมาตรา 40 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกัน หรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

2) การแบ่งประเภทของเสรีภาพ

การจำแนกสิทธิเสรีภาพมีหลายรูปแบบ เช่น การจำแนกตามวัตถุประสงค์ของสิทธิเสรีภาพ เช่น เสรีภาพในการเดินทาง เสรีภาพของสื่อสิ่งพิมพ์ การจำแนกตามวิธีการใช้สิทธิเสรีภาพ เช่น เสรีภาพปัจเจกบุคคล เสรีภาพของกลุ่มองค์กร แต่อย่างไรก็ตามการแบ่งประเภทดังกล่าวหาเพียงพอไม่ในที่นี้ขอแยกเสรีภาพเป็น 5 ประเภทดังนี้¹¹

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 7-8.

¹¹ สุดสงวน สุธีสร.(2546). *หนังสืออาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 26.

(1) ความมั่นคงในชีวิตร่างกายหรือเสรีภาพในชีวิตร่างกาย

ความมั่นคงในชีวิตร่างกายดังกล่าวได้รับการรับรองในมาตรา 2 ของคำประกาศสิทธิมนุษยชนและพลเมือง ลงวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ.1789 บัญญัติว่า “วัตถุประสงค์ของสังคมนั้นคือการเมืองทุกสังคมนั้นเป็นไปเพื่อการคุ้มครองรักษาสิทธิตามธรรมชาติ ซึ่งไม่มีอายุความของมนุษย์ สิทธิเหล่านี้ได้แก่ เสรีภาพ กรรมสิทธิ์ ความปลอดภัยและการต่อต้านการกดขี่ข่มเหงเสรีภาพดังกล่าวเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องการและจัดเป็นเหตุที่สำคัญที่สุดที่นักปรัชญาเห็นกันว่าเป็นเหตุให้มนุษย์เข้ามารวมตัวกันเป็นสังคมดังที่ทราบกันดีในเรื่องสัญญาประชาคม ดังนั้นการให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพดังกล่าวถือว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวดมากที่สุดและมากกว่าสิทธิเสรีภาพประเภทอื่น เพราะถือว่าสิทธิเสรีภาพดังกล่าวเป็นพื้นฐานของเสรีภาพอื่นๆ ทั้งหมด ดังนั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่านานาอารยประเทศต่างๆ ยอมรับว่า การออกกฎหมายย้อนหลังเป็นโทษทางอาญาแก่บุคคลนั้นทำให้ไม่ได้การกระทำที่มีผลต่อชีวิต ร่างกายของบุคคลนั้นทำให้ไม่ได้เว้นแต่ว่าจะกระทำโดยศาลตามกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายและต้องให้ออกโอกาสแก่บุคคลนั้นมีสิทธิป้องกันตัวเองด้วย ดังนั้นกฎหมายที่จะมาจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลและกำหนดความผิดและโทษแก่บุคคลได้นั้นต้องเป็นกฎหมายที่ตราโดยฝ่ายนิติบัญญัติเท่านั้นตามหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย มีข้อสังเกตว่า การรับรองสิทธิเสรีภาพประเภทนี้เป็นการรับรองที่ยังไม่มีเหตุเกิดขึ้นที่เป็นผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพดังกล่าว แต่เป็นการป้องกันไว้ล่วงหน้าไม่ให้รัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมาก่อการอันเป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพดังกล่าว

ความมั่นคงในชีวิตร่างกาย คือ เสรีภาพที่มนุษย์ไม่สามารถปฏิเสธได้เป็นเสรีภาพที่ทุกคนต้องการ และนักปรัชญาว่าเป็นเหตุที่มนุษย์มารวมตัวกันเป็นสังคม ความมั่นคงในชีวิตและร่างกายนี้มีในกฎหมายฝรั่งเศสโดยกำหนดขึ้นเพื่อการป้องกันมิต้องการให้ผู้อื่นและรัฐมาละเมิดได้ จึงต้องคุ้มครองมากกว่าเสรีภาพอื่นๆ เพราะเสรีภาพในชีวิตร่างกายถือเป็นพื้นฐานเสรีภาพอื่นๆ เช่น การออกกฎหมายย้อนหลังไม่ได้ การประหาร การจับกุมคุมขังต้องทำโดยศาลและต้องการให้ความคุ้มครองกัน ฝ่ายบริหารไม่สามารถทำการโดยพลการได้เพราะเป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ ความมั่นคงในชีวิตร่างกายเป็นเสรีภาพที่รับรองตามกฎหมาย หรือความมั่นคงตามกฎหมาย เป็นเสรีภาพที่ให้ความคุ้มครองตามกฎหมาย รัฐต้องมีบทบัญญัติรับรองและคุ้มครองให้ตามกฎหมาย ดังปรากฏในคำประกาศสิทธิมนุษยชนและพลเมือง ค.ศ.1789 ในมาตรา 7 8 และ 9 ดังนี้

มาตรา 7 “บุคคลไม่อาจถูกกล่าวหา จับกุมหรือคุมขังได้ เว้นแต่กรณี...”

มาตรา 8 “กฎหมายอาจกำหนดโทษทางอาญาได้ก็แต่เฉพาะเท่าที่จำเป็นอย่างยิ่งโดยชัดแจ้งเท่านั้น และบุคคลหาต้องรับโทษทางอาญาเว้นแต่ได้กระทำการอันฝ่าฝืนกฎหมายที่ตรา

จีนและประกาศใช้ก่อนการกระทำความผิดและการใช้บังคับกฎหมายนั้นต้องชอบด้วยกฎหมาย”

มาตรา 9 “บุคคลย่อมได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์...”

(2) เสรีภาพในชีวิตและส่วนตัว

รัฐได้ตระหนักถึงว่ามีเสรีภาพของบุคคลบางอันที่มีขอบเขตที่มีความเป็นอิสระและปฏิเสธการที่บุคคลอื่นจะเข้ามารุกรานเสรีภาพ เสรีภาพดังกล่าวก็คือ เสรีภาพในชีวิตซึ่งได้แก่ เสรีภาพในเคหสถาน เสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร เสรีภาพในความลับส่วนบุคคล เสรีภาพในข้อมูลส่วนบุคคลดังปรากฏในมาตรา 12 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยมนุษยชน รับรองโดยสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2491 “การเข้าไปแทรกสอดโดยผลการในกิจการส่วนตัว ครอบครัว เคหสถาน การส่งข่าวสารตลอดจนการโจมตีต่อเกียรติยศและชื่อเสียงของบุคคลนั้นจะกระทำมิได้ใดๆ คนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายจากการแทรกสอดและโจมตีดังกล่าว”

เสรีภาพส่วนบุคคล เป็นสิทธิเสรีภาพที่ตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลแต่ละคน บุคคลแต่ละคนมีอิสระที่จะปฏิเสธไม่ให้คนอื่นมาล่วงรู้เรื่องของตนได้ เมื่อพิจารณาแล้วอาจกล่าวได้ว่า ความหมายของเสรีภาพส่วนบุคคลดังกล่าวมีทั้งในแง่แคบและกว้างในความหมายที่แคบ สิทธิเสรีภาพดังกล่าวอาจหมายถึงสิทธิส่วนบุคคลสามารถเลือกที่จะมีชีวิตที่สงบปราศจากการรบกวนจากบุคคลอื่น ส่วนในความหมายที่กว้างอาจหมายถึงสิทธิเสรีภาพที่บุคคลที่จะเลือกชีวิตตามความต้องการของเขาในขอบเขตที่ไม่ใช่เป็นชีวิตสาธารณะหรือเป็นบุคคลสาธารณะ เสรีภาพส่วนบุคคลรวมไปถึงการเคารพในการแสดงออกซึ่งบุคลิกลักษณะของบุคคล ในการปรากฏกายของบุคคลสาธารณะ ในเรื่องความลับส่วนบุคคล ในเรื่องข้อมูลของบุคคลในเรื่องการติดต่อสื่อสารของบุคคล เป็นต้น

(3) เสรีภาพในตัวบุคคล

เสรีภาพในตัวบุคคลเป็นเสรีภาพที่บุคคลสามารถกระทำอะไรกับร่างกายของตนได้ บุคคลอื่นจะก้าวล่วงเข้ามาขัดขวางการเคลื่อนไหวทางกายภาพของเขาไม่ได้ เช่น เสรีภาพในการเดินทาง บุคคลอื่นจะเข้ามาก้าวล่วงในร่างกายของเขาโดยปราศจากการยินยอมไม่ได้ เช่น การผ่าตัด คนไข้ต้องได้รับความยินยอมจากคนไข้ เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เสรีภาพดังกล่าวมีขอบเขตกว้างขวางมาก จะเห็นได้ว่าเสรีภาพในตัวบุคคลนั้นมีความใกล้เคียงกับเสรีภาพในชีวิตร่างกายเป็นอย่างมาก ถ้ามองก็จะพอเห็นความแตกต่างของเสรีภาพทั้งสองได้ เสรีภาพในชีวิตร่างกายเน้นในเรื่องของการคุ้มครองชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการกระทำของบุคคลอื่น โดยบุคคลอื่นต้องให้ความเคารพเสรีภาพดังกล่าว ในขณะที่เสรีภาพในตัวบุคคลนั้น มองในแง่ตัวบุคคลที่เป็นผู้ทรงสิทธิเสรีภาพนั้นสามารถกระทำการกับเนื้อตัวร่างกายของเขาได้ครบเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง

และในขณะเดียวกันก็ให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพดังกล่าวด้วยว่าบุคคลอื่นจะเข้ามาก้าวล่วงสิทธิเสรีภาพดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิเสรีภาพดังกล่าว ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสิทธิสองประเภทนี้มีความคาบเกี่ยวซึ่งกันและกัน อันหนึ่งรัฐไม่สามารถลดทอนเสรีภาพในชีวิตร่างกายหรือจำกัดสิทธิของเขาได้เว้นแต่จะมีกฎหมายให้อำนาจไว้ อีกอันหนึ่งเป็นเสรีภาพต้องทำภายใต้กรอบที่รัฐกำหนด รัฐต้องเคารพ บุคคลจะทำอะไรกับตัวเองได้ก็ต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย

ดังนั้นเสรีภาพในตัวบุคคล เป็นสิทธิของแต่ละคนที่จะเคารพในเนื้อตัวร่างกายของตนที่จะสามารถทำอะไรกับเนื้อตัวของตนเองได้ภายใต้กรอบของกฎหมาย เช่น การเร่ขายบริการทางเพศ จะเห็นได้ว่าบุคคลที่กระทำการดังกล่าวใช้เสรีภาพในตัวบุคคลและอ้างว่าสามารถทำได้ แต่ในกรณีนี้จะอ้างดังกล่าวหาได้ไม่เนื่องจากการผิดต่อกฎหมายค่าประเวณี การใช้เสรีภาพดังกล่าวจึงทำไม่ได้เนื่องจากการต้องห้ามตามกฎหมายบ้านเมือง เป็นต้น

(4) เสรีภาพทางปัญญาและศีลธรรม หรือ เสรีภาพทางความคิด
 สมองของมนุษย์เป็นผลิตผลทางธรรมชาติที่เป็นอวัยวะที่สำคัญเหนือความคาดเดาได้ว่า มนุษย์จะใช้สมองคิดไปไหนทางไหน คิดอย่างไร มนุษย์สามารถแสดงออกสิ่งที่ตนเองคิด สิ่งที่ตนเองเชื่อและแสดงออกซึ่งสิ่งที่ตนเองคิดได้ เช่น เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เสรีภาพทางความเชื่อ เสรีภาพในการนับถือศาสนา เสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในทางวิชาการ เสรีภาพในการรวมตัวเป็นกลุ่มบุคคล เป็นต้น

ในยุคนี้เสรีภาพทางปัญญาและศีลธรรมดังกล่าวนี้อาจจะแสดงออกมากในทางสื่อต่างๆ ไม่ว่าสื่อทางด้านละคร เสรีภาพของวิทยุโทรทัศน์ เป็นการแสดงถึงการกระจายทางความคิด รวมถึงผู้สอนหนังสือซึ่งเป็นเสรีภาพทางความคิด เสรีภาพในการประชุม เสรีภาพในการประท้วง

(5) เสรีภาพทางด้านเศรษฐกิจสังคม

ส่วนใหญ่เสรีภาพประเภทนี้มีลักษณะเฉพาะพิเศษเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในทางเศรษฐกิจ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพดั้งเดิม คือ เสรีภาพตามแนวคิดเสรีนิยมกับแนวคิดปัจเจกชนนิยม เสรีภาพประเภทนี้ เช่น เสรีภาพในกรรมสิทธิ์ เสรีภาพในการทำงาน เสรีภาพในอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม เสรีภาพในการเป็นสหภาพ เสรีภาพในการนับถือศาสนา เสรีภาพในการนัดหยุดงาน¹²

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 26-30.

2.2.2 ทฤษฎีกฎหมายของสิทธิเสรีภาพตามกฎหมายลายลักษณ์อักษร

ความผูกพันของการมีกรรมสิทธิ์ร่วมกันต่อคุณค่าของสิทธิเสรีภาพได้บังคับให้ฝ่ายปกครองมีพันธะที่จะต้องนำกฎหมายมารับใช้ต่อคุณค่าดังกล่าวโดยการสร้างสถานภาพที่มีจุดมุ่งหมายไปยังการใช้สิทธิเสรีภาพอย่างมีประสิทธิภาพ สถานภาพดังกล่าวนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การใช้หลักพื้นฐานของระบบเสรีนิยมซึ่งตามระบบดังกล่าวนี้ถือได้ว่า “ทุกสิ่งที่ไม่ถูกห้ามอย่างแข็งขันนั้นถือว่าได้รับอนุญาตให้กระทำได้” ซึ่งวลีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นหัวใจของหลักกฎหมายมหาชน เช่นกันปัญหาอยู่ที่ว่า อำนาจอะไรที่จะมาให้นิยามความหมาย “...สิ่งที่ไม่ถูกห้าม...” และใช้เกณฑ์อะไรเป็นตัวกำหนด

อีกนัยหนึ่ง ประสพการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมามีทำให้พบว่าในบางด้านไม่มากนักน้อย สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับบุคคลและคุกคามมากที่สุด คือการใช้เสรีภาพอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ไม่ได้เรียกในการจำกัดการใช้เสรีภาพเท่านั้นแต่ยังเรียกร้องถึงการปกป้องสิทธิเสรีภาพอีกด้วยซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเสรีภาพโดยทั่วไป ดังนั้นความจำเป็นที่สิทธิเสรีภาพโดยทั่วไปจะต้องมีสถานภาพทางกฎหมายนั้น เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้การสร้างสถานภาพดังกล่าวได้สร้างปัญหาเกิดขึ้นถึงสองปัญหาด้วยกันในระบบกฎหมายฝ่ายบ้านเมืองคือในเรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องสิทธิเสรีภาพและองค์กรที่ทำหน้าที่ลงโทษเมื่อมีการละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพ

ในประเทศเสรีนิยมต่างๆ พิจารณาสองปัญหาดังกล่าวโดยตั้งสมมุติฐานว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องมีหลักการพื้นฐานโดยพิจารณาอย่างลึกซึ้งซึ่งเห็นได้ว่าไปได้ด้วยกับแนวความคิดแบบเสรีนิยม ซึ่งในที่นี้ก็คือหลักประชาธิปไตยทางการเมือง หลักแนวคิดทางกฎหมายและหลักแนวคิดทางตุลาการ¹³

2.2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความผิดต่อเสรีภาพ

เสรีภาพหรือความเป็นอิสระเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ต่อทุกชีวิต มนุษย์ผู้มีสติปัญญาและเปี่ยมไปด้วยความคิดอ่านอย่างมีเหตุผลก็คงจะแสวงหาเสรีภาพให้แก่ตนเองไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสัตว์น้อยใหญ่ ทั้งนี้เสรีภาพไม่อาจแยกออกจากภาวะของความเป็นมนุษย์ได้ ดังที่ ฌ็อง-ปอล ซาทร์ (Jean-Paul Sartre) นักปรัชญาสำนักอัตถิภาวนิยมและนักเขียนรางวัลโนเบลได้กล่าวไว้ว่า “มนุษย์ต้องคำสาปให้มีเสรีภาพ” นอกจากนี้ในท่ามกลางความแตกต่างกันอย่างมากของคนในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะสถานะทางเศรษฐกิจ สิ่งเดียวที่จะแสดงให้เห็นว่าทุกคนมีความเท่าเทียมกันได้ดีที่สุดในคือเสรีภาพนี้เอง

¹³ สุดสงวน สุธีสร. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 11. หน้า 143-144.

เมื่อเสรีภาพเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญต่อชีวิตมากเช่นนี้ รัฐจึงมีหน้าที่แสดงบทบาทในการสร้างและรักษาไว้ซึ่งเสรีภาพของบุคคลมิให้เกิดการกระทำอันเป็นการลิดรอนเสรีภาพบุคคลได้ ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย เสรีภาพทางความคิด เสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพทางเศรษฐกิจ หรือเสรีภาพทางการเมือง เป็นต้น ในเชิงบุคคลต่อบุคคล รัฐต้องกระทำทุกวิถีทางที่จะขัดขวางไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดมากำจัดหรือจำกัดเสรีภาพของผู้อื่นได้ ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองความเป็นอิสระของบุคคลไม่ให้ผู้ใดมาบังคับจิตใจให้กระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่ตนเองมิได้ปรารถนา และคุ้มครองถึงความมีอิสระที่จะไปไหนมาไหนโดยปราศจากข้อจำกัด ด้วยเหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องบัญญัติให้การกระทำอันเป็นการลิดรอนเสรีภาพของผู้อื่นเป็นความผิดทางอาญา¹⁴

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการทุจริตในกีฬามวยไทย

2.3.1 แรงจูงใจ

การเล่นกีฬาเริ่มจากการที่เริ่มมีแรงจูงใจให้สนใจในกีฬามวย แรงจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ แรงจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้น ๆ เอง ภายใน ได้แก่ ความรู้สึกต้องการ หรือขาดอะไรบางอย่าง จึงเป็นพลังชักจูง หรือกระตุ้นให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหรือต้องการนั้น ส่วนภายนอกได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่มาเร่งเร้า นำช่องทาง และมาเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมในตัวมนุษย์ ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก แต่เพียงอย่างเดียว หรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ อาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งเกิดจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเป็นสิ่งเร้าภายในที่สำคัญกับการเกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีสิ่งเร้าอื่น ๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจ หรือการทำให้เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้¹⁵

¹⁴ คณพล จันทน์หอม. (2559). *หนังสือคำอธิบายกฎหมายอาญา ภาคความผิด เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน. หน้า 162.

¹⁵ Wikipedia. (2560). *แรงจูงใจ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://th.wikipedia.org/wiki/แรงจูงใจ>. [2560,24 พฤศจิกายน]

การล้มมวยคือ การเข้าแข่งขันชกมวยโดยการแสวงงทำให้แพ้รวมถึงการกำหนดการแข่งขันไว้ล่วงหน้า¹⁶ การล้มมวยคือการทุจริตอย่างหนึ่งซึ่งทุจริตในความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2525 ให้ความหมายว่า การประพฤติชั่ว คดโกง ไม่ซื่อตรงและเป็นสิ่งที่ทุกๆ คนไม่อยากจะเกิดกับองค์กรของตนคนใกล้ชิดหรือข้องเกี่ยว

1) ประเภทของแรงจูงใจนั้นสามารถจำแนกได้ 2 ประเภทคือ¹⁷

ประเภทที่ 1 แรงจูงใจปฐมภูมิ

แรงจูงใจปฐมภูมิเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการมีวุฒิภาวะ ซึ่งจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่มีพื้นฐานมาจากสภาพทางร่างกาย ไม่ได้เกิดมาจากการเรียนรู้ แรงจูงใจปฐมภูมิสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือ

(1) แรงจูงใจด้านสรีระ แรงจูงใจทางด้านสรีระจะเกิดขึ้น เมื่อร่างกายอยู่ในภาวะไม่สมดุลร่างกายจะเกิดความต้องการ เพื่อให้ร่างกายอยู่ในภาวะที่สมดุลให้ได้ เช่น

- ความหิว มนุษย์และสัตว์จะมีการรักษาความสมดุลภายในร่างกายได้ เช่น หิวจึงมีครรภ์ชอบรับประทานอาหารบ่อยครั้ง เพราะขาดสารอาหารบางอย่างเป็นต้น

- ความกระหาย โดยปกติแล้วมนุษย์มักจะสูญเสียน้ำภายในร่างกายตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นทางผิวหนัง ปาก หรือการถ่ายปัสสาวะจะทำให้ร่างกายขาดน้ำรู้สึกกระหาย เมื่อได้น้ำจะทำให้ความกระหายหมดไปได้

- ความต้องการทางเพศ ลักษณะความต้องการทางเพศ เป็นแรงขับที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล จะมีผลทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความต้องการทางเพศ เช่นเมื่อเกิดความต้องการทางเพศทำให้หูดหญิงสาวไปข่มขืน

- ความต้องการอากาศ ความต้องการทางอากาศจัดได้ว่าเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เมื่อบุคคลขาดอากาศเมื่อใดก็ตาม จะเกิดแรงจูงใจที่มีความรุนแรงมากก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอากาศหายใจ

¹⁶ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 มาตรา 3

“การล้มมวย” หมายความว่า การเข้าแข่งขันกีฬามวย โดยแสวงงชกแพ้ และให้หมายรวมถึงการเข้าแข่งขันกีฬามวยโดยได้มีการกำหนดผลการแข่งขันไว้เป็นการล่วงหน้า หรือมีเจตนา เพื่อให้ผลการแข่งขันกีฬามวยเป็นไปตามที่กำหนดผลล่วงหน้า

¹⁷ กมลรัตน์ มออ่อน, นพดล คชนิล. (2551). *แรงจูงใจในการกระทำผิดของนักโทษเด็ดขาดคดียาบ้า เรือนจำกลางพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาศิลปศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 5-7.

- การนอนหลับ การนอนหลับจัดได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสรีระประการหนึ่ง เมื่อบุคคลมีการพักผ่อนหรือนอนหลับไม่เพียงพอ จะมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงขาดแรงจูงใจในการทำงาน

- ความอบอุ่นและความเย็น สภาพความร้อนและความเย็นของอุณหภูมิจะเป็นตัวเร้า (แรงจูงใจ) ประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ได้

- ความเจ็บปวด เมื่อร่างกายของบุคคลเกิดความเจ็บปวดเป็นบาดแผลเจ็บ บุคคลจะมีพฤติกรรมที่ต้องไปหาแพทย์ เพื่อทำการรักษาให้หายจากความเจ็บปวดนั้น

(2) แรงจูงใจทั่วไป แรงจูงใจทั่วไปนี้เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากลักษณะทางสรีระมากนัก และไม่ได้เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ทุกๆ เรื่อง เช่น

- การเคลื่อนไหวและกระทำกิจกรรมต่างๆ แรงจูงใจประเภทนี้เกิดขึ้นเพราะมีความต้องการที่จะมีการเคลื่อนไหวไปมา และมีความรู้สึกอยากทำกิจกรรมต่างๆ

- ความกลัว เมื่อเกิดความรู้สึกกลัวขึ้นมา ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมต่างๆ เช่น การหลีกเลี่ยงหรือต่อสู้กับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความกลัวนั้น

- ความอยากรู้อยากเห็น เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องมีความอยากรู้อยากเห็น เพื่อให้บุคคลได้มีการกระทำพฤติกรรมต่างๆ จัดว่าเป็นแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้บุคคลสามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้

- ความสนใจ ความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะมีผลทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างมากมาย จึงจัดว่าความสนใจเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้นมา

ประเภทที่ 2 แรงจูงใจทฤษฎี

แรงจูงใจทฤษฎีเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการเรียนรู้ และทำให้เกิดพฤติกรรม ที่แตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ เช่น ในเด็กเล็กๆ เด็กจะมีแรงจูงใจเพื่อการมีชีวิตรอด แต่ในวัยผู้ใหญ่จะถูกจูงใจด้วย สิ่งเร้าที่นอกเหนือจากแรงจูงใจปฐมภูมิ เป็นต้นว่าได้รับการเร้าจากอำนาจเงิน ความสำเร็จในการทำงาน ชีวิตครอบครัว ฯลฯ ฉะนั้นแรงจูงใจทฤษฎีจึงเป็นสิ่งจูงใจค่อนข้างสลับซับซ้อน ซึ่งจะต้องมีการเรียนรู้แรงจูงใจ ทฤษฎี เช่น ความต้องการที่ยอมรับของสังคม ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของสังคมนี้ ทำให้บุคคลมีความคล้อยตามและมีการทำพฤติกรรมตามสภาพของสังคมแต่ละแห่ง เช่น กลุ่มเพื่อนมีมาตรฐานของกลุ่มอย่างไร บุคคลซึ่งมีความต้องการให้สังคมยอมรับจะกระทำพฤติกรรมตามมาตรฐานในกลุ่มนั้นๆ เป็นต้น¹⁸

¹⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 7.

2.3.2 ทฤษฎีเจตจำนงอิสระ(Free will theory)

ทฤษฎีนี้มองว่ามนุษย์โดยธรรมชาติมีเหตุผล (rational) ในขณะที่เดียวกันเป็นพวกเห็นประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง หรือยึดหลักสิทธิประโยชน์ (utilitarian) และเป็นคนนิยมแสวงหาความสุข หรือยึดมั่นในเรื่องสุขนิยม (hedonistic) ดังนั้นในการที่มนุษย์มีเหตุผล จึงมีเจตจำนงอิสระ (free will) มนุษย์สามารถตัดสินใจที่จะเลือกทำหรือไม่ทำก็ได้ มนุษย์จะมีพฤติกรรมใดก็ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่ระหว่างความสุขหรือประโยชน์ที่จะได้รับจากความทุกข์ หรือเหตุผลที่ตามมาจากการทำความผิดคือ โทษ เมื่อชั่งน้ำหนักดูจุดคุ้มทุนแล้ว ถ้าความเจ็บปวด (โทษ) มีมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับ มนุษย์จะใช้เจตจำนงอิสระตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่กระทำ โดยอาศัยหลักมนุษย์ทุกคนแสวงหาความสุข หลีกเลี่ยงความเจ็บปวด (seek pleasure , avoid pain) เมื่อชั่งน้ำหนักแล้ว ถ้าเลือกที่จะกระทำ ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำนั้น ไม่ว่าผลที่จะเกิดจากการกระทำคืออะไรต้องยอมรับโดยไม่ต้องวิงวอนขอความเมตตา และวิธีการหยุดยั้งให้การชั่งน้ำหนักแล้วให้ผลทางเจ็บปวดมากกว่า เราจึงมีโทษที่เหมาะสมกับการทำความผิดที่ได้ทำลงไป ¹⁹

การถูกบังคับใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมของหัวหน้าค่ายมวายนั้นเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่สำคัญเพราะข้อกำหนดที่ว่า การขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬา มวายนั้นต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือโรคที่คณะกรรมการกำหนดไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนและไม่ประพฤติเสื่อมเสียแก่วงการมวย ²⁰ และนักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งเพียงค่ายมวยเดียว ²¹

¹⁹ สุดสงวน สุธีสร. อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 11. หน้า 62.

²⁰ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 มาตรา 29

“นักมวยที่จะจดทะเบียนได้ต้อง

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด
- (3) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- (4) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่วงการกีฬามวย ผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทน โดยชอบธรรมอีก”

²¹ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา ๓๐

“นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของ คณะกรรมการ โดยเคร่งครัด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าข้อกำหนดพวกนี้เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้นักมวยนั้นถูกใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมเพราะถ้าไม่ทำข่มขู่กระงับการชก เพราะอำนาจสิทธิขาดในตัวนักมวยนั้นขึ้นอยู่กับหัวหน้าค่ายเพียงคนเดียว ปัจจุบันการชกมวยไทยมีการพนันเข้ามาเกี่ยวข้อง การที่นักมวยนั้นถูกบังคับขู่ขู่ขู่จากหัวหน้าค่ายข่มขู่ทำได้โดยไม่ยาก โดยหัวหน้าค่ายมวยให้การช่วยเหลืออย่างใดอย่างหนึ่งโดยบังคับให้กระทำการทุจริตเป็นค่าต่างตอบแทน บทลงโทษหรือการบังคับใช้ทางกฎหมายในวงการมวยยังไม่มี การบังคับใช้อย่างจริงจัง เมื่อมีการทุจริตหรือการกำหนดผลการแข่งขันไว้ล่วงหน้าทำให้วงการมวยหมดความน่าเชื่อถือไปในประเทศไทยควรมีหน่วยงานอิสระในการทำหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบความโปร่งใสและเป็นอิสระ โดยแยกอำนาจออกจากฝ่ายบริหารกีฬาอย่างชัดเจนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความทับซ้อนระหว่างการใช้อำนาจบริหารกับการใช้อำนาจในการตรวจสอบความโปร่งใส ซึ่งอาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์เกิดขึ้นได้

2.3.3 ทฤษฎีการเลือก (Choice theory)

ทฤษฎีการเลือกมองว่าการละเมิดกฎหมายของคน เช่น ขโมยของ ขาขยาเสพติด หรือยกพวกตีกัน เกิดจากเหตุผลส่วนตัวหลายเหตุผล รวมถึงความอยาก การแก้แค้น ความต้องการ ความโกรธ ความหึงหวง ความคับแค้น ความทิวติ เป็นต้น เมื่อเหตุผลส่วนตัว ได้มีการชั่งน้ำหนักระหว่างการที่ได้มาซึ่งผลประโยชน์ และผลที่ตามมาจากการประกอบอาชญากรรม คือ บทลงโทษต่างๆ แนวคิดของทฤษฎีการเลือกหรือทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational choice theory) ได้แตกแขนงจากแนวคิดของสำนักดั้งเดิมคือทฤษฎีเจตจำนงอิสระนั่นเอง ทฤษฎีการเลือกมองว่า อาชญากรเป็นคนมีเหตุผลในการตัดสินใจ ได้ชั่งน้ำหนักของการกระทำแล้ว พฤติกรรมสามารถควบคุมหรือยับยั้งได้ถ้าอาชญากรกลัวการถูกลงโทษ

แนวความคิดของ ซีซาร์ เบกกาเรีย (Cesare Beccaria) ให้นิยามของคนว่า เป็นผู้ที่ยึดหลักสิทธิผลประโยชน์ เป็นคนเห็นแก่ตัว และมองตัวเองเป็นหลัก ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการลงโทษมาเป็นตัวสกัดให้เกิดความกลัวต่อความผิดที่จะกระทำ ในขณะที่ทฤษฎีทางเลือกมองว่า คนจะละเมิดกฎหมายเมื่อได้ตัดสินใจเสี่ยง เมื่อทบทวนแล้วทั้งปัจจัยด้านส่วนบุคคล (ความต้องการเงิน แก้แค้น ความตื่นเต้น และความสนุกสนาน) และปัจจัยด้านสถานการณ์ (เป้าหมายที่ต้องการได้รับการป้องกันเพียงพอจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือไม่) ดังนั้นก่อนที่จะเลือกทำผิด อาชญากรผู้ใช้เหตุผล (reasoning criminal) ได้ประเมินความเสี่ยงที่จะ เกิดด้วยการพิจารณาไตร่ตรองแล้วและคาดคะเนถึงโทษสถานหนักที่จะได้รับ โดยใช้ค่านิยมของอาชญากรเรื่อง “กล้าได้กล้าเสีย” เมื่อได้ทบทวน

“ข้อตกลงจำกัด ไม่ให้นักมวยย้ายสังกัดค่ายมวยเป็น โฆษะ เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

เหตุผลต่างๆแล้ว เขาจะตัดสินใจที่จะประกอบอาชญากรรมตามประเภทที่ ต้องการ ได้มีการชั่ง น้ำหนักการกระทำและผลที่จะเกิดขึ้น การชั่งน้ำหนักดังกล่าว อาชญากรอาจล้มเลิกที่จะ คิดทำผิดก็ได้ ถ้าผล (ถ้าถูกจับได้) การลงโทษจะรุนแรง พิจารณาแล้วได้ไม่คุ้มเสียนั่นเอง เช่น อาชญากรอาจล้มเลิกความคิดที่จะบุกเข้าไปโจรกรรมทรัพย์สินของคนในหมู่บ้าน เพราะไปสังเกตแล้วเห็นว่ามียอดสายตรวจ ของตำรวจตรวจตราอยู่ตลอดเวลาอาชญากรจึงย้ายที่ไปก่ออาชญากรรมที่อื่นแทน (crime displacement)

การเรียนรู้ (learning) และประสบการณ์ (experience) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ โครงสร้างทฤษฎีทางเลือก (Akers , 1990) อาชญากรอาชีพ (career criminal) รู้จักข้อจำกัดของ ตนเองรู้ว่าเมื่อไหร่ควรหยุด เมื่อไหร่ควรเสี่ยง และอาชญากรที่มีประสบการณ์และอาชญากรที่มี ประสบการณ์ อาจจะเลิกอาชีพอาชญากร เมื่อเขาเกิดความเชื่อว่าการเสี่ยงในการประกอบ อาชญากรรมมีมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ บุคลิกภาพและวิถีชีวิต (lifestyle) ของอาชญากร มีผล ต่อการควบคุมตัวเองอย่างยิ่ง เช่น อาชญากรเลือกจะประกอบอาชญากรรมมากกว่าการปฏิบัติตัว ตามแนวทางของสังคม เพราะเป็นวิถีชีวิตของเขา

โครงสร้างของอาชญากรรมตามแนวคิดทฤษฎีทางเลือกในการตัดสินใจจะประกอบอาชีพ อาชญากรรมนั้นมีองค์ประกอบดังนี้

1) การเลือกสถานที่ก่ออาชญากรรม (choosing the place of crime) อาชญากรจะเลือก สถานที่ เพราะเขาต้องรู้ว่าสถานที่นั้นเมื่อเขาประกอบอาชญากรรมแล้วเขาจะหนีพ้นการจับกุมของ ตำรวจได้

2) การเลือกเป้าหมาย (choosing targets) เลือกเป้าหมายเพราะอาชญากรต้องการทำงาน ของตัวเองให้สำเร็จคือ การเลือกในสิ่งที่ตนต้องการนั่นเอง

3) เรียนรู้เทคนิควิธีการของการเป็นอาชญากร (learning techniques) การเรียนรู้เทคนิคช่วยทำ ให้หลุดรอดจากการถูกจับกุมได้²²

จากหลักทฤษฎีการเลือกเราจะเห็นว่าการกระทำความผิดในทางกึ่งพวมนั้นถ้าผู้กระทำมี เจตนาที่จะกระทำความผิดข้อมคิดแล้วว่าได้คุ้มเสียซึ่งในตามโครงสร้างนั้นสถานการณ์ประกอบการ ทุจริตนั้นคือ เวทีมวซึ่งเป้าหมายในการกระทำความผิดนั้นอาจแตกต่างกันไปไม่ว่าจะเป็นเพราะ การถูกจ้างวาน โดยคนนั้นเต็มใจหรือไม่เต็มใจ หรืออาจถูกบังคับขู่เข็ญ การเกิดทุจริตในกึ่งพวมนั้น มักเกิดขึ้นบ่อยครั้งเพราะเห็นว่าโทษนั้นไม่รุนแรงและไม่มีการถูกลงโทษอย่างจริงจังทำให้ผู้จ้าง วานรวมถึงตัวนักกีฬาเองนั้นเห็นแล้วว่าได้ประโยชน์มากกว่าเสียประโยชน์ในการกระทำความผิด

²² สุดสงวน สุธีสร. อ่างแล้ว เจริญรอดที่ 11. หน้า 62-64.

ส่วนการทุจริตนั้นจะถูกจับกุมได้หรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางทฤษฎีสุดท้ายคือการเรียนรู้เทคนิคของการกระทำความผิดเพื่อให้ตนนั้นรอดพ้นจากการถูกจับกุมได้

2.3.4 รูปแบบการทุจริตในกีฬามวยไทย

สังคมวงการมวยตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าเป็นการใช้วิธีการปฏิบัติแบบปกครองกันเอง แม้มีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 มาบังคับใช้ แต่ในความเป็นจริงนั้นใช้ไม่ได้เลยไม่มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง ในปัจจุบันนี้มีการทุจริตมากมายในวงการมวยของประเทศ ไทย การเอาผิดนักมวยและกรรมการผู้ตัดสินในการทุจริตนั้นจะมีคณะกรรมการที่แต่งตั้งดูแลและปกป้องการทุจริตของกรรมการในเวทีมาตรฐาน แม้มีการประชุมว่าจะเอาผิดผู้กระทำความผิดแต่นานไปเรื่องก็เงียบลงเพราะคณะกรรมการนั้นคือคนในเวทีมวยนั่นเอง การทุจริตในวงการมวยนั้นมีหลายรูปแบบแต่จะเห็นได้หลักๆตามรูปแบบดังนี้²³

1) การซ้าคู่ต่อสู้ คือกติกามวยไทยนั้นห้ามซ้าคู่ต่อสู้ในกรณีที่คู่ต่อสู้เสียหลักหรือล้มลง การซ้าคู่ต่อสู้นั้นจะทำให้ฝ่ายที่กระทำนั้น โคนตัดคะแนน ทำให้ฝ่ายที่กระทำนั้นแพ้ได้ทันทีในกรณีที่กำลังสูสีกัน จะเห็นได้ว่าเป็นการเจตนาทำให้ตนแพ้ได้เลยถ้ากระทำไปโดยเจตนา

2) การจับเชือก การจับเชือกบ่อยๆนั้นเป็นการเอาเปรียบคู่ต่อสู้อย่างหนึ่ง ซึ่งการจับเชือกนั้นจะทำให้อาวุธที่ออกนั้นแรงขึ้นเช่นการจับเชือกเพื่อตั้งตีเขาทำให้อาวุธนั้นแรงขึ้น ถ้าจับเชือกบ่อยๆ กรรมการจะเตือนผู้กระทำเพราะว่าถือเป็นการเอาเปรียบคู่ต่อสู้ ในกรณีที่มวยนั้นกำลังชกกันอย่างสูสีหาคนชนะ ถ้าโดนกรรมการเตือนอาจทำให้ผู้กระทำแพ้ได้ การโดนเตือนนั้นถือเป็นการถูกตัดคะแนนอย่างหนึ่งเพราะกีฬามวยไทยนั้นการหาผู้ชนะจะดูจากทรงมวยและไม่เอาเปรียบคู่ต่อสู้

3) การจับขาโยน คือการที่จับขาคู่ต่อสู้แล้วยกขาคู่ต่อสู้ขึ้นแล้ววิ่งหรือเดินด้วยความเร็วทำให้คู่ต่อสู้เสียหลักเพราะคู่ต่อสู้ยืนขาเดียวทำให้เสียหลักได้ง่าย ซึ่งในสมัยก่อนการโยนนั้นไม่ผิดกฎ แต่ในสมัยนี้นั้นถือเป็นการเอาเปรียบคู่ต่อสู้ กฎในสมัยนี้คือเมื่อคู่ต่อสู้เตะมานั้นเมื่อจับขาคู่ต่อสู้ได้แล้วต้องออกอาวุธเพื่อโต้กลับแต่เมื่อจับขาคู่ต่อสู้แล้วนั้นห้ามเกินสามก้าว ถ้าเกินสามก้าวนั้นเราจะโดนเตือน ถ้ามวยสูสีนั้นผู้กระทำจะถูกเตือนแล้วแพ้ทันที

4) การแทงกระชับ เป็นข้อห้ามเด็ดขาด เพราะถ้าถูกคู่ต่อสู้แทงกระชับจะทำให้อ่อนแรงลงและเกิดอาการจุกได้ถือเป็นการเอาเปรียบคู่ต่อสู้ ในการชกแต่ละครั้งจะต้องระวังเป็นอย่างมาก ซึ่งหากมีการแทงกระชับเกิดขึ้นไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่และผู้โดนแทงไม่สามารถกลับมาชกได้อีก จะทำให้แพ้พาล์วได้ทันที

²³ ศรี ศรีเมืองใหม่. (2560). *เทคนิคการล้มมวยและการดูมวยล้ม*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.baanmaaha.com/community/threads/51988-เทคนิคการล้มมวยและการดูมวยล้ม>. [2560,30 สิงหาคม]

5) การคายพินยาง พินยางนั้นเป็นอุปกรณ์ในการช่วยในการป้องกันการบาดเจ็บของนักมวย ซึ่งการขึ้นชกทุกครั้งนักมวยทุกคนต้องสวมพินยางขึ้นชกทุกครั้งและทุกคนที่เข้าทำการแข่งขันกีฬาชกมวยการคายพินยางนั้นถือว่าการแสดงความอ่อนแอให้กรรมการเห็นเพราะการหาผู้ชนะในแต่ละครั้งนั้นกรรมการจะให้คะแนนคนที่แข็งแกร่งกว่าเสมอ การคายพินยางนั้นถ้าคายพินยางในขณะที่การชกนั้นผู้สืหาผู้ชนะอยู่ ผู้ที่คายพินยางจะแพ้ได้ในทันที การคายพินยางนั้นถือเป็นการทุจริตอย่างหนึ่งที่กระทำกันอย่างแพร่หลาย แต่การคายพินยางนั้นอาจเกิดขึ้นได้โดยนักมวยคนนั้นอาจเหนื่อยมากการคายพินยางจะทำให้หายใจสะดวกยิ่งขึ้น แต่การกระทำแบบนี้จะมีผลให้นักมวยคนนั้นแพ้ได้ในทันทีถ้าเจตนาคายพินยาง

6) การหันข้าง ในการชกมวยแต่ละครั้งกรรมการจะให้คะแนนจากความแข็งแรงการออกอาวุธเข้าเป้าอาการนักมวยว่าคนไหนแข็งแรงกว่าจะชนะเสมอการทุจริตอีกแบบคือการเจตนาหันข้างทำให้ทรงมวยดูไม่แข็งแรง แสดงว่านักมวยคนนั้นหมดแรงแล้วนั่นเอง

7) การเปิดหน้าปัดลอยการ์ด การกระทำแบบนี้ในสมัยนี้นั้นไม่ค่อยเกิดขึ้นเพราะเป็นการกระทำที่จ้องใจอย่างชัดเจนที่ให้ผู้ต่อสู้ชกแล้วผู้ต่อสู้พร้อมทั้งตัวหรือล้มทันทีเพื่อให้ตนเองแพ้ แต่สมัยนี้มีกล้องถ่ายอย่างชัดเจนการกระทำแบบนี้จึงไม่ค่อยมีคนทำกันมากนัก

8) การวางยานักมวย การวางยานักมวยนั้นในสมัยนี้เกิดขึ้นมากกว่าสมัยก่อนเพราะยานั้นมีราคาที่ถูกและทำง่าย การวางยานั้นจะกระทำกับนักมวยที่มีค่าตัวสูงหรือมีความเชื่อมั่นในวงการมวยสูงว่านักมวยคนนี้ไม่ล้มมวยแน่นอนแต่ใช้การวางยานักมวยคนนั้นผ่านทางเครื่องดื่มต่างๆ ที่นักมวยได้ดื่มลงไปหลังชั่งน้ำหนักเสร็จ โดยผู้กระทำนั้นอาจเป็นบุคคลใกล้ชิดตัวของนักมวยเอง อย่างเช่นเทรนเนอร์ที่ดูแลนักมวยคนนั้นหรือเซียนมวยที่เข้ามาพนันในสนามมวย ถ้าวางยานักมวยสำเร็จจะทำให้นักมวยคนนั้นมีอาการอ่อนแรงตามขนาดของยาที่ได้วางลงไปหรือความแรงของยาดังนั้นๆ การวางยานักมวยนั้นเป็นอันตรายต่อนักมวยเป็นอย่างมาก ยาบางตัวทำให้นักมวยนั้นถ่ายปัสสาวะไม่หยุดทำให้ร่างกายนั้นขาดน้ำอย่างรุนแรงอาจอันตรายถึงแก่ชีวิตได้

การทุจริตในกีฬามวยไทยนั้นพัฒนามากขึ้นกว่าในอดีตซึ่งในปัจจุบันมีการทุจริตโดยการทำการแข่งขันแบบรู้กันจึงทำให้พิสูจน์ยากว่ามีการล้มมวยหรือไม่โดยพลัดกันออกอาวุธคนละยกและในยกสำคัญอาจให้นักมวยที่กำหนดการแข่งขันไว้ก่อนแล้วว่าคนไหนชนะเป็นคนออกอาวุธในยกนั้นเพื่อกำหนดผลการแข่งขันให้เป็นตามที่ตกลงกันไว้แต่ปัจจัยหลักที่จะทราบได้ว่ามี การล้มมวยหรือการทุจริตหรือไม่อาจดูได้จากราคาต่อรองในการพนันว่ามีทิศทางไปทางใด ราคาจะเป็นตัวกำหนดผู้ชนะทันทีซึ่งในอนาคตผู้วิจัยเห็นว่ากรรมการอาจจะไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องกีฬาชกมวยก็สามารถเป็นกรรมการได้ขอแค่กรรมการนั้นสามารถรู้เรื่องราคาในการพนันเท่านั้นก็สามารถรู้ได้ว่านักมวยคนไหนเป็นคนชนะ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดหรือสารกระตุ้นทางกีฬา

ค่ายมวยแต่ละค่ายมวยย่อมต้องการความได้เปรียบจากการชกของนักมวยของตนแต่ละครั้ง เพื่อผลการแข่งขันจะออกมาตามที่ตนนั้นกำหนดเพื่อเงินรางวัลและเงินเดิมพันตามที่ต้องการ สารกระตุ้นมีส่วนช่วยให้นักมวยหรือนักกีฬาของตนนั้นมีประสิทธิภาพมากกว่าคู่ต่อสู้ทำให้ได้เปรียบคู่ต่อสู้ การใช้สารกระตุ้นหรือสารเสพติดถือเป็นตัวช่วยที่ราคาสูงแต่คุ้มค่ากับการลงทุนให้นักกีฬาหรือนักมวยของตนนั้นเป็นผู้ชนะในการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ทั้งในกีฬาท้องถิ่นหรือกีฬาระดับนานาชาติ มักพบปัญหาเกี่ยวกับยาและสารต้องห้ามเสมอ การใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาไม่ว่าจะด้วยความตั้งใจเพื่อเสริมสมรรถภาพของร่างกาย เพื่อความได้เปรียบในการแข่งขัน หรืออาจจะโดยความไม่ตั้งใจรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ใช้ยารักษาโรคบางชนิดที่มีส่วนผสมของสารต้องห้าม ก็มีความผิดทั้งนั้นตามกฎหมายของโอลิมปิกสากล การตรวจพบสารต้องห้ามในนักกีฬาจึงถือเป็นเรื่องใหญ่เสมือนชื่อเสียงของสถาบันและประเทศชาติตลอดจนอนาคตของนักกีฬาผู้นั้นด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ชัยชนะ ชื่อเสียง เงินทอง ตลอดจนทรัพย์สินสิ่งของที่เป็นรางวัลล่อใจให้แก่ผู้ชนะยังเป็นสิ่งที่นักกีฬาอีกหลายคนมุ่งมั่นที่จะทำทุกวิถีทาง รวมทั้งการใช้สารต้องห้าม แม้จะรู้ว่าการใช้สารต้องห้ามนั้นเป็นความผิด แต่ก็ตัดสินใจกระทำก็เพื่อชัยชนะ เป็นการเอาใจเอาเปรียบนักกีฬาคนอื่นอย่างยิ่ง ดังนั้นการตรวจสารต้องห้ามในนักกีฬาจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความยุติธรรมในการแข่งขันตลอดจนความเท่าเทียมกันทางด้านสิทธิมนุษยชน

ปัจจุบันการแข่งขันกีฬาระดับชาติต้องมีการตรวจสอบสารต้องห้ามเสมอ ซึ่งสารต้องห้ามนี้มีประมาณ 200 ชนิด การตรวจสารต้องห้ามนี้จะรวมไปถึงกรรมวิธีในการทำให้เกิดสมรรถภาพที่ดีเป็นพิเศษอีกด้วยซึ่ง การโด๊ป (doping) หมายถึง การใช้สารต้องห้ามหรือการใช้วิธีการต่างๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของนักกีฬา ทำให้เกิดความได้เปรียบอย่างไม่เป็นธรรม

สารต้องห้าม หมายถึง สารที่ถูกห้ามใช้ในนักกีฬาตามข้อกำหนดขององค์กรควบคุมการใช้สารต้องห้ามโลก เนื่องจากมีฤทธิ์ทำให้ความสามารถของนักกีฬาเปลี่ยนไป การใช้สารกระตุ้นถือเป็นสิ่งต้องห้ามในการแข่งขันกีฬา เพราะนอกจากจะเป็นการทำลายความเท่าเทียมกันของนักกีฬาแล้ว ผู้ใช้สารต้องห้ามอาจได้รับอันตรายจากการใช้ยาทั้งใน ระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งนักกีฬาคอนอื่นที่ร่วมแข่งขันก็ อาจได้รับอันตรายจากเกมส์การแข่งขันที่รุนแรงของนักกีฬา ที่ใช้สาร

ต้องห้ามได้ ซึ่งต่อมาสารต้องห้ามทางการกีฬา ในปี ค.ศ. 2011 ได้ประกาศรายชื่อสาร ต้องห้ามที่ห้ามใช้ตลอดเวลาในการกีฬาทั้งในและนอกการ แข่งขัน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ดังนี้²⁴

2.4.1 สาร anabolic agents

anabolic agents เป็นสารที่ร่างกายสามารถสร้าง ขึ้นได้เองตามธรรมชาติ หรือเป็นสารสังเคราะห์ที่ผลิตโดย กรรมวิธีทางเคมี มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับฮอร์โมนเพศชาย สารนี้มีผลในการเพิ่มขนาดกล้ามเนื้อและความแข็งแรง ของกล้ามเนื้อ ทำให้ผู้ใช้มีความแข็งแรงและมีความทนทาน ในการแข่งขันสูง โดยทำให้มีการสะสมของโปรตีน น้ำ และ อิเล็กโตรไลต์ ในเซลล์กล้ามเนื้อลาย แต่จากการทดลองพบว่า กล้ามเนื้อลายที่มีขนาดใหญ่ขึ้นจากการกระตุ้นด้วยสารดังกล่าว จะส่งผลทำให้มีน้ำและอิเล็กโตรไลต์เข้าไปเก็บอยู่ในเซลล์กล้ามเนื้อมากขึ้น ทำให้กล้ามเนื้อเกิดการบวมขึ้น ซึ่ง จะทำให้กล้ามเนื้ออ่อนแอลงเวลาหยุดพัก และอาจส่งผลให้เอ็น และกล้ามเนื้อฉีกขาดได้ง่ายในขณะที่ฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ยา ในกลุ่มนี้มักใช้กับนักกีฬาที่ต้องการพลังกล้ามเนื้อมาก เช่น ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ เพาะกาย และกรีฑา เป็นต้น ผลข้างเคียงจากการใช้ยาในกลุ่มนี้เป็นระยะเวลานาน ยานี้จะ รบกวนสมดุลของฮอร์โมนปกติในร่างกาย เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ โกรธง่าย และฉุนเฉียว เสี่ยงต่อการ เกิดโรคตับและหัวใจ มะเร็งต่อมลูกหมาก และผู้หญิงมีลักษณะคล้ายผู้ชาย เป็นต้น²⁵

2.4.2 ยาขับปัสสาวะและสารปกปิดอื่น ๆ (diuretics and other masking agents)

ยาขับปัสสาวะและสารปกปิดอื่น ๆ เป็นสารใช้เพิ่ม อัตราการขับปัสสาวะ เพื่อกำจัดส่วนเกินของน้ำ กำจัด โซเดียมไอออน คลอไรด์ไอออน และโปตัสเซียมไอออนออก จากร่างกาย นักกีฬามากกว่าปกติ ใช้เพื่อควบคุมน้ำหนักใน นักกีฬาชกน้ำหนักและนักมวย ซึ่งเป็นการรบกวนการ วิเคราะห์หาสารต้องห้ามตัวอื่น ผลข้างเคียงคือ ร่างกาย สูญเสียน้ำมากเกินไป ส่งผลต่อการทำงานของหัวใจ ทำให้เกิด ความดันโลหิตสูง หัวใจล้มเหลว โรคไต โรคปอด และไตวาย อ่อนเพลีย และหน้ามืดตาลาย กล้ามเนื้อเป็นตะคริว²⁶

²⁴ โกลุม จันทรศิริ. (2558). *สารต้องห้ามทางการกีฬาและการตรวจวิเคราะห์*. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ภาควิชาชีวเคมี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หน้า 1.

²⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 2.

²⁶ โกลุม จันทรศิริ. *อ้างแล้ว* ซึ่งบรรณที่ 24. หน้า 3.

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนในกีฬามวยไทย

ปรัชญาเป็นแนวอุดมคติในการดำเนินงานใด ๆ โดยใช้ปรัชญาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่คาดหวังเอาไว้สำหรับคุณธรรมคุณงามความดีของบุคคลที่กระทำไปด้วยความสำนึกในจิตใจ โดยมีเป้าหมายว่าเป็นการกระทำความดีหรือเป็นพฤติกรรมที่ดีซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม ดังนั้นคุณธรรมสำหรับครู ก็คือคุณงามความดีของบุคคลที่เป็นครู ซึ่งได้กระทำไปด้วยความสำนึกในจิตใจ โดยมีเป้าหมายว่า เป็นการกระทำความดี หรือเป็นพฤติกรรมที่ดีซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น ครูที่มีความเสียสละ ครูที่มีน้ำใจงาม ครูที่มีความเกรงใจ ครูที่มีความยุติธรรม ครูที่รักเด็กและรักเพื่อนมนุษย์ ครูที่มีความเห็นอกเห็นใจลูกศิษย์ และครูที่มีมารยาททั้งงดงามถือว่าเป็นครูที่มีคุณธรรมทั้งสิ้น โดยหลักการ ครูจะต้องเป็นทั้งนักปราชญ์ และผู้ทรงศีล เพราะสังคมได้ยกย่องให้ครูเป็น ผู้ประเสริฐ และประสาทความรู้ สร้างความเป็นคนและอบรมสั่งสอนเด็กให้เป็นเด็กที่ดีของสังคม ความจำเป็นที่จะต้องให้ครูเป็นทั้งนักปราชญ์และผู้ทรงศีลดังกล่าวแล้วชี้ให้เห็นว่า ความเป็นนักปราชญ์ของครูนั้น ครูจะต้องมีความดีและถ่ายทอดความรู้ความสามารถ สอนให้เด็กได้รับความรู้และสนุก มีชีวิตชีวา ส่วนความเป็นผู้ทรงศีลของครูในฐานะที่ครูเป็นแม่แบบของชาติหรือเป็นต้นแบบในพฤติกรรมทั้งปวง จะช่วยให้ครูเป็นคนดี วางตัวดี เป็นที่เคารพและเป็นที่น่าเชื่อถือฟังของลูกศิษย์ จึงกล่าวได้ว่า ครูต้องมีคุณธรรม หรือคุณธรรมสำหรับครูเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับครูอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าครูจำเป็นต้องมีคุณธรรมแต่คุณธรรมอย่างเดียวไม่เพียงพอครูต้องเป็นนักปรัชญาด้วย การเป็นนักปราชญ์ของครูจะช่วยให้ครูมีความรู้รอบ และรอบรู้ มีทัศนคติกว้างไกลและลึก มองเห็นชีวิตของตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างทะลุปรุโปร่ง และช่วยมองอนาคตของเด็กให้ทะลุปรุโปร่งด้วย เพื่อจะได้ประคับประคองสนับสนุน และส่งเสริมให้เด็กเจริญก้าวหน้าอย่างเต็มที่²⁷

ลักษณะของครูที่ดีและมีประสิทธิภาพ

ครูที่ดีและมีวิธีสอนอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึงครูที่มีการสอนที่รับรองได้ว่านักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ นักจิตวิทยาการศึกษาหลายท่านได้ทำการวิจัยหรือหาตัวแปรที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ

จอห์น แครร์รอล (John Carroll , 1963) ได้เขียนบทความจิตวิทยาการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุด บทความนี้ชื่อว่า “A Model of School Learning” แครร์รอลได้อธิบายความหมายของครูที่มีประสิทธิภาพว่า เป็นครูที่สอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

²⁷ โกวิท ณะนัย. (2555). การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนกีฬามวยไทย ตามความคิดเห็นของนักศึกษา สถาบันพลศึกษา วิทยาเขตสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาศิลปศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. หน้า 10-11.

ใช้เวลาแก่นักเรียนแต่ละคนได้เรียนรู้โดยพิจารณาความแตกต่างของบุคคล และวิชาที่สอน บางคนต้องการเวลามากแต่บางคนต้องการเวลาน้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับวิชาที่ครูสอน รวมทั้งจัดกิจกรรมและประสบการณ์เพื่อจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ แคร็รอล กล่าวต่อไปว่าการสอนที่มีประสิทธิภาพไม่ได้ขึ้นกับการสอนของครูเท่านั้น แต่ขึ้นกับตัวนักเรียนด้วย คุณลักษณะของนักเรียนมีส่วนให้นักเรียนเรียนรู้ ในอัตราความเร็วแตกต่างกันด้วยคือ

- 1) ความถนัด (Aptitude) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่เรียนรู้
- 2) ความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ครูสอน (Ability to Understand Instruction)
- 3) ความเพียรพยายาม (Perseverance) นักเรียนใช้เวลาสำหรับการเรียนรู้ ซึ่งมักจะเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้
- 4) การมีโอกาสนักครูให้เวลานักเรียนในการเรียนรู้สิ่งที่ครูสอน โดยคิดถึงความสามารถและความถนัดของนักเรียน

โดยสรุป ครูสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึงการสอนของครูที่สามารถให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามความถนัดและความสามารถของทุกคน

โบรफी (Brophy, 1992) นักจิตวิทยาการศึกษาได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอน-การเรียนรู้ก็ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้และให้ความหมายของการเป็นครูที่ดี และมีประสิทธิภาพว่าเป็นครูที่สามารถสอนให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้

จากการวิจัยของนักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่ดีและมีประสิทธิภาพหลายท่าน ก็ได้ผลคล้ายคลึงกันและอาจสรุปได้ว่าคุณลักษณะสำคัญของครูที่ดีและมีประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

- 1) ต้องเป็นนักมนุษยนิยม (Humanist) คือ เป็นผู้ที่ยอมรับนักเรียนอย่างจริงจัง ให้ความอบอุ่น มีความเข้าใจนักเรียน มีความยุติธรรม และมีคุณลักษณะของครูตามทัศนะของนักจิตวิทยา-มนุษยนิยม และเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน
- 2) เป็นผู้ที่มีความรู้ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนการสอนคือ ครูต้องเข้าใจธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้และสามารถที่จะให้วิธีสอนที่เหมาะสม และจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ ครูจะต้องใช้วิธีการประเมินผลที่สามารถบอกได้ว่าการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นจริง
- 3) เป็นผู้ที่รู้จักนักเรียน ครูไม่เพียงแต่เป็นผู้สอนนักเรียนทางวิชาการเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ดังนั้นครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการเพื่อจะช่วยให้นักเรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและด้านบุคลิกภาพด้วย โดยทำตนเป็นผู้ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้ไปในทางบวก เพื่อนักเรียนจะได้เจริญเติบโต

เป็นบุคคล ที่มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีความภูมิใจในตัวเองและมีความสุข

4) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการ โดยเฉพาะในวิชาต่างๆที่ตนจะต้องสอนสำหรับความรู้ด้านวิชาการนั้น และเป็นผู้ที่ขวนขวายอยู่เสมอไม่ว่าจะด้วยการค้นคว้าด้วยตัวเอง หรือไปอบรมต่อในวิชาที่ตนนั้นจะสอนก็จะเป็นบุคคลที่มีคุณวุฒิทางวิชาการที่ทันสมัยอยู่เสมอ

5) เป็นผู้นำที่ดีและผู้ฟังที่ดี สามารถช่วยนักเรียนให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันในกรณีที่มีความขัดแย้งกัน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

6) มีทักษะในการจัดการห้องเรียนให้เอื้อการเรียนรู้

7) เป็นผู้ที่นิยมในวิธีการวิทยาศาสตร์และเข้าใจกฎแห่งพฤติกรรม และเป็นนักวิทยาศาสตร์พฤติกรรม

8) จะต้องมีทักษะของชีวิต (Life Skills) คือ เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี และมีความสัมพันธ์อันดีหรือต้องมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ มีสุขภาพดีทั้งกายและใจจะต้องมีจุดมุ่งหมายของชีวิตและมีใจรักในอาชีพที่เลือก²⁸

การที่จะพัฒนากีฬามวยไทยนั้นต้องอาศัยหลักวิชาการเพื่อพัฒนากีฬามวยไทยโดยอาศัยหลัก 4 หลักดังนี้

1) หลักวิทยาศาสตร์การแพทย์ โรงเรียนกีฬา มีแพทย์และพยาบาลที่มีความชำนาญคอยตรวจรักษาส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ ตลอดจนควบคุมดูแลการเจริญเติบโตอย่างสม่ำเสมอ

2) หลักวิทยาศาสตร์การกีฬานำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ การทดสอบสมรรถภาพ การบำบัดฟื้นฟูสุขภาพเทคนิคป้องกันการบาดเจ็บและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬา โดยมีเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา คอยให้คำแนะนำปรึกษาประจำที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา

3) หลักพลศึกษาและการกีฬา โรงเรียนกีฬานำหลักการด้านพลศึกษาและการกีฬามาใช้ในการฝึกสอนกีฬา โดยมีคณะอาจารย์ที่มีความสามารถเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีการประมวลความพร้อมในการฝึกแต่ละชนิดกีฬาอย่างเป็นระบบระเบียบและต่อเนื่องทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

4) หลักการศึกษาจัดการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในแต่ละสาขารับผิดชอบสอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกายอารมณ์ สังคม และ สติปัญญา ตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาแห่งชาติ เพื่อบรรลุเป้าหมายของหลักการทั้ง 4 ด้าน โดยเฉพาะด้านที่ 4 หลักการศึกษาที่ต้องมีการ จัดการสอน

²⁸ สุรางค์ ไคว่ตระกูล . อ่างแล้ว เริงอรธที่ 8. หน้า 13-15.

ตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญ ในแต่ละสาขารับผิดชอบจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาครูผู้สอนทางการกีฬาและวิชา มวยไทย เป็นอีก 1 ภาควิชาที่เปิดทำการสอนในโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก²⁹

การเป็นผู้ฝึกสอนทางกีฬาที่ดีนั้นจะต้องมีคุณภาพทั้งในด้านศักยภาพและควรใช้จิตวิทยาในการสอนนักกีฬาเพื่อสร้างแรงกระตุ้นในการแข่งขันทางกีฬาโดยจิตวิทยาของการเป็นครูหรือผู้ฝึกสอนทางกีฬานั้นสำคัญเป็นอย่างมากจิตวิทยาศึกษาที่สามารถนำมาปรับใช้กับนักกีฬาหรือนักเรียนที่สนใจวิชามวยไทยได้ในเรื่องต่อไปนี้

1) ช่วยครูให้รู้จักลักษณะนิสัย (Characteristics) ของนักเรียนที่ครูต้องสอน โดยทราบหลักพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพเป็นส่วนรวม

2) ช่วยให้ครูมีความเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพบางประการของผู้เรียน เช่น อັคมโนทัศน์ (Self concept) ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเรียนรู้ถึงบทบาทของครูในการที่จะช่วยผู้เรียนให้มีอັคมโนทัศน์ที่ดีและถูกต้องได้อย่างไร

3) ช่วยครูให้มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อจะได้ช่วยผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้พัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

4) ช่วยให้ผู้ฝึกสอนรู้วิธีการสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เหมาะสมแก่วัยและขั้นพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจและอยากจะเรียนรู้

5) ช่วยให้ผู้ฝึกสอนทราบถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่นแรงจูงใจอັคมโนทัศน์ และการตั้งความคาดหวังของผู้ฝึกสอนที่มีต่อผู้เรียน

6) ช่วยผู้ฝึกสอนในการเตรียมการสอนวางแผนการเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้

- ช่วยผู้ฝึกสอนเลือกวัตถุประสงค์ของเรื่องที่จะเรียน โดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยและความแตกต่างของแต่ละบุคคลของผู้เรียนที่จะต้องสอนและสามารถที่จะเขียนวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจว่าสิ่งที่ผู้ฝึกสอนคาดหวังให้ผู้เรียนรู้มีอะไรบ้าง โดยถือว่าวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนทราบว่า เมื่อเรียนจบบทแล้วผู้เรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง

²⁹ วิทยา ทูมา. (2554). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สอนกีฬามวยไทยตามแนวคิดของผู้บริหาร ครู นักเรียนในโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยว*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาศิลปศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. หน้า 4.

- ช่วยผู้ฝึกสอนในการเลือกหลักการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยของผู้เรียนและวิชาที่สอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

- ช่วยผู้ฝึกสอนในการประเมินไม่เพียงแต่เฉพาะเวลาผู้ฝึกสอนได้สอนจบบทเรียนเท่านั้นแต่ใช้ประเมินความพร้อมของผู้เรียนก่อนสอน ในระหว่างทำการสอน เพื่อจะทราบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าหรือมีปัญหาในการเรียนรู้อะไรบ้าง

7) ช่วยให้ผู้ทราบหลักการทฤษฎีของการเรียนรู้ที่นักจิตวิทยา ได้พิสูจน์แล้วว่า ได้ผลดี เช่น การเรียนรู้จากการสังเกตหรือการเลียนแบบ (Observational learning หรือ Modeling)

8) ช่วยผู้ฝึกสอนให้ทราบถึงหลักการสอนและวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีอะไรบ้าง เช่น การใช้คำถาม การให้แรงเสริม และการทำตนเป็นต้นแบบ

9) ช่วยผู้ฝึกสอนให้ทราบว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีไม่ได้เป็นเพราะระดับเขาวินิจฉัยเพียงอย่างเดียว แต่มีองค์ประกอบอื่นๆ เช่น แรงจูงใจ (Motivation) ทักษะคิดหรือ อัตมโนทัศน์ของผู้เรียนและความคาดหวังของผู้ฝึกสอนที่มีต่อตัวผู้เรียน

10) ช่วยผู้ฝึกสอนในการปกครองชั้นและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างบุคลิกภาพของผู้เรียน ผู้ฝึกสอนและผู้เรียนมีความรักและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ผู้เรียนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุข

เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาการทั้งทางด้านเขาวินิจฉัยและทาง บุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานความเป็นเลิศ ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งผู้ฝึกสอนและผู้เรียน ³⁰

ดังนั้นการที่พระราชบัญญัติกฬามวย พ.ศ.2542 ได้มีข้อบังคับเรื่องเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ฝึกสอนไว้ว่าต้องไม่เป็นผู้ติดสุราหรือยาเสพติดให้โทษไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนหรือประพฤติในวังการมวยเสื่อมเสีย ³¹ ซึ่งต่างจากต่างประเทศที่การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ฝึกสอนนั้นต้องมีการผ่าน

³⁰ สุรางค์ ไคว้ตระกูล . อ่างแล้ว เจริงรรถที่ 8. หน้า 4-5.

³¹ พระราชบัญญัติกฬามวย พ.ศ.2542 . มาตรา 31

“ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยต้อง

(1) ไม่เป็น โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด

(2) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(3) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่วงการกฬามวย”

การเรียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ฝึกสอนได้เพื่อความปลอดภัยต่อตัวนักมวยเองและเพื่อมาตรฐานของผู้ฝึกสอนในประเทศไทยโดยในต่างประเทศผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาได้นั้นต้องผ่านการเรียนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ เช่นเรียนเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรการปฐมพยาบาลหรือเรียนเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนโดยตรงถึงจะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ฝึกสอนได้³² โดยประเทศไทยกำลังร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินโดยตรงเพื่อเป็นการยกระดับและพัฒนามาตรฐานผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ตัดสินทางกีฬา คือ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมมาตรฐานผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ตัดสินกีฬามวยบังคับใช้เร็วๆนี้ โดยเหตุผลของพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ว่า

ปัจจุบันการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาซึ่งเป็นผู้ที่นำความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านเกี่ยวกับกีฬามาใช้ในการฝึกสอนกีฬาแก่นักกีฬาและเยาวชน และผู้ตัดสินกีฬาซึ่งทำหน้าที่ตัดสินกีฬาให้เป็นไปตามกฎและกติกาการแข่งขันเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานของแต่ละชนิดกีฬา เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อการแข่งขันกีฬาและการส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน สมควรมีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ รวมทั้งควบคุมการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ตัดสินกีฬาให้มีคุณภาพ มาตรฐาน อยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม พัฒนาองค์ความรู้ สร้างมาตรฐาน ส่งเสริมความก้าวหน้า และปกป้องดูแลสิทธิและประโยชน์ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ตัดสินกีฬา

จากบทที่ผ่านมาผู้วิจัยได้กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหาและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตของกีฬามวยไทยว่าควรมีการพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขในด้านใด ซึ่งในประเทศไทยมีพระราชบัญญัติรวมถึงข้อบังคับระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกั่กีฬามวยไทยซึ่งทางผู้วิจัยจะกล่าวต่อไปในบทถัดไป

³² Section 3. *Rules and Regulations for Licensing Athletic Trainers.* USA.